

Epigrama

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

www.uniunea-epigramistilor.ro

Director: George CORBU

Redactor-șef: Constantin MOLDOVAN

„Pentru un român care știe citi, cel mai greu lucru e să nu scrie.”

Ion Luca Caragiale

LA MARE

(soțul, copilul, soția și soacra)

Redacționale

Responsabilitatea privind textele publicate aparține în totalitate celor care le semnează. În măsura în care avem cunoștință de vreo neregulă, o semnalăm și luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaștere și absolut neintenționat.

♦ RUGĂMINTE:

Pentru a evita aglomerarea căsuțelor poștale personale ale redactorilor revistei și ștergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă (**ȘI NUMAI MATERIALELE!**) să se trimită pe e-mail la adresa:

epigrama.uer@gmail.com

Vă rugăm să efectuați plățile pentru revistă în contul oficial al **Uniunii Epigramiștilor din România**. Menționați, atunci când faceți o plată (inclusiv pe mandate!): „**PENTRU REVISTĂ**”, numele titularului, și dați adresa la care doriți să vă fie trimisă revista, precum și un număr de telefon, o adresă de e-mail, pentru a putea fi contactați. Plata cotizațiilor se poate face tot în acest cont, dar cu mențiunea „**COTIZAȚIE**”.

Titular: **U.E.R., CIF: 34954708**

IBAN: **RO77 PIRB 4213 7690 5800 1000, First Bank,**

Sucursala Giurgiului, București.

Notă: Începând cu **anul 2025** prețul unui exemplar al revistei este de **15 lei!**

În ceea ce privește **poșta clasică**, vă rugăm să trimiteți **NU RECOMANDAT** toate materialele, corespondența etc., pe adresa: **NOREA DAN-VIOREL**, B-dul. Al. Lăpușneanu nr. 102, bl. TS16, sc. C, ap. 46, Constanța, CP 900648.

Numărul următor al revistei va apărea în luna **septembrie 2025**. Materialele pentru revistă le așteptăm până cel târziu **duminică, 3 august 2025**.

♦ TEMĂ PENTRU ACASĂ (concursurile revistei):

1. Concurs la temă (minim o epigramă): **ESTIVAL**;
2. Concurs pe rime date (minim o epigramă): **răsărit/iubire**;
3. Concurs de replici epigramatice la următoarea epigramă:

LEAC

De când îl știu, al meu amic

Mă contrazice din nimic

Și, ca năravul să-i îndrept,

Îi spun mereu că e deștept.

Laurențiu ORĂȘANU

Caseta redacțională

Epigrama

Redactor-șef: **Constantin MOLDOVAN**

Redactori: **Grigore COTUL, Dan NOREA,**

Cătălina ORȘIVSCHI, Florin ROTARU

Caricaturi de **Costel PĂTRĂȘCAN**

ÎN SLUJBA EPIGRAMEI!

Anul acesta se împlinesc treizeci și cinci de ani de la constituirea Uniunii Epigramaștilor din România!

„Uniunea Epigramaștilor din România (U.E.R.) a luat ființă prin Actul de Constituire din 10 august 1990, întocmit la cea de a 15-a întâlnire a epigramaștilor din toată țara ce a avut loc la Casa de Cultură a municipiului Brăila.”

Nu voi face vorbire, în acest editorial, despre etapele parcurse de atunci și până astăzi de către epigrama românească. Sunt alții mai în măsură să o facă, cu atât mai mult cu cât trăiesc încă unii dintre cei care au pus piatra de temelie la edificarea acestei uniuni. Așa că mă voi limita să-i felicit pe toți epigramaștii aflați pe baricade, aducând, în același timp, un pios omagiu celor care au trecut în eternitate lăsând posterității creații memorabile, binemeritându-și locurile de frunte în rândul marilor umoriști ai țării. În plus, voi încerca să punctez câteva dintre problemele cu care se confruntă astăzi remarcabila specie literară pe care avem onoarea să o slujim. Cred, în primul rând, că trebuie făcut front comun împotriva lipsei transparenței decizionale și împotriva denigratorilor, a celor care urmăresc altceva decât binele epigramei.

Uniunea Epigramaștilor din România are nevoie de oameni care să priceapă că orgoliile personale exacerbate nu fac bine nimănui, de oameni care să fie dispuși să se pună în slujba epigramei și nu să încerce a o subordona propriilor interese, de oameni care să conștientizeze că te poți bucura de aprecierea și prietenia celorlalți numai dacă știi, la rândul tău, să fii un prieten. În epigramă nu este nevoie de moguli, de baroni locali care să se comporte discreționar, cu accente dictatoriale, nici de oportuniști care să îndemne la ură și dezbinare pentru a-și atinge ei anumite deziderate. În schimb este nevoie de stimă reciprocă, de corectitudine și de unitate în scopul obținerii recunoașterii generale, fără matrapazlâcuri ridicole menite să atragă oprobriul public și fără încurajarea unor practici care trag în jos - fără putință de tăgadă - mișcarea epigramatică. Cândva scriam așa:

„Ne amăgim și obișnuim să ne... furăm căciula unii altora, ezitând să spunem lucrurilor pe nume, contribuind astfel la promovarea imposturii și a nonvalorii... Cert este că se impune o schimbare de mentalitate. În caz contrar nu facem decât să aducem mari deservicii EPIGRAMEI, în numele unor meschinării care nu ar trebui să-și găsească locul printre cei care pretind că iubesc, cu adevărat, această minunată specie literară. Să corectăm... derapajele - soluții există, este nevoie doar de voință, de inițiativă - și pe urmă să pretindem respect și recunoaștere din partea tuturor.

Eu doar mi-am spus părerea în numele unui adevăr conștientizat de mulți, dar pe care unii ne prefacem a nu-l ști, mai ales dacă asta ne avantajează într-un fel sau altul. Până la urmă este vorba de respectul datorat semenilor, precum și de felul în care ne respectăm pe noi înșine...”

Ei bine, vremea a trecut și - conform dorinței celebrului Farfuridi! - s-a revizuit câte ceva, dar nu s-a schimbat mai nimic. Iar dacă se va continua pe aceeași linie în viitor, sunt convins că până și marele Caragiale s-ar ofica văzând că a fost depășit de evenimente.

Winston Churchill spunea că „dacă treci prin iad, continuă să mergi.” Și totuși, n-ar fi mai indicat să ne oprim înainte de a păși acolo?!

„Dum spiro, spero”, vorba latinului... La mulți ani, U.E.R.!

VINOVAȚI

Oare de ce când umbra înserării
Coboară, -ncet, la început de vise,
Trezește, -n noi, imagini interzise
Venite dinspre marginea uitării?

Și pentru ce se răzvrătesc, sub frunte,
Atâtea semne, mari, de întrebare,
Deși i-am îmbrăcat întru iertare
Pe cei ce ne-au crezut doar amănunte?

Răspunsuri nu găsim întotdeauna
La toate-aceste mari nedumeriri;
Vor reveni, mereu, din amintiri,
Așa cum mai revine doar furtuna

Din când în când să tulbure natura,
Cu tot ce-nseamnă zbucium, încercare,
Lăsând în urmă multă întristare,
Punându-și pe destine semnătura.

Uitându-i pe acei fără de vină
În lumea lor cu oameni minunați,
Frumoși la chip - și sinceri, nepătați -
Ce știu să-și facă viața mai senină.

Noi, „vinovații”, să găsim putere
De a lupta cu răul ce ne-apasă,
Căci viața asta, totuși, e frumoasă,
Dincolo de minciună și durere.

Constantin MOLDOVAN,
redactor-șef al revistei EPIGRAMA

Argumente pentru o po(i)etică a epigramei (pe bune)

Răspund măgulitoarei, adică onorantei invitații a revistei *Epigrama* de a vorbi *ce este* epigrama – pe bune, bineînțeles, căci pe rele s-a mai vorbit, dat fiind că *o definiție* e indiscutabil *o aproximație*, mai ales că suntem într-o epocă a relativizării, a relativizărilor mai exact, în toate domeniile (n-a spus Max Scheller, filosoful, că astăzi valorile s-au răsturnat cu susul în jos – de fapt un pleonasm că nu le poți răsturna cu josul în sus).

Am evitat orice ierarhizare valorică din două sau poate trei motive: oricât de înzestrat cu darul analitic cineva, nu poate stabili un tablou obiectiv și se lasă pradă deznădejzii când nimerește într-o stare de neputință de a fi obiectiv până la capăt, astfel încât orice istoriografie literară se transformă într-o istoriografie (iată, în sfârșit, că facem un prim calam-bur); Eminescu spune într-o maximă a sa: „Contra oricărei dușmăanii sunt mijloace, contra invidiei – nu” (cred că s-a înțeles aluzia); David Oistrach sau Mstislav Rostropovici (nu știm anume care) când a fost întrebat ce loc ocupă în ierarhia muzicală universală, a răspuns: locul al doilea, iar când a mai fost întrebat „dar pe locul întâi cine-i” a răspuns: acolo-s mulți (cred că iarăși s-a înțeles aluzia).

S-o spunem tranșant: pe locul întâi în epigramistica românească sunt trei: Topîrceanu, Al. O. Theodoreanu (Păstor-el) și Cincinat Pavelescu, iar pe locul al doilea, ca să evităm orice supărare, îi punem pe ceilalți, cu toate că sunt și de locul al treilea și de categoria „mențiuni”. Ori-cum, ca să potolim d'acapo spiritele, *toți* își au meritele lor și locul lor în scara axiologică.

Ceea ce putem remarca drept adevăr axiomatic este faptul că avem în spațiul românesc (inclusiv în cel basarabean și

în ceea ce se consideră diaspora, România fiind, spune Iorga, o țară înconjurată de români) *o mișcare epigramistică* remarcabilă, cu impact valoric deosebit, care a impus *o regalitate a genului* (să-i zicem așa) și creatori exponențiali (canonici, după cum se zice acum) și au asigurat statutul de legitimitate estetică a acestui gen, contestat cu incredibilă încăpățănare de Lovinescu sau Laurențiu Ulici și de unii de la conducerea Uniunii Scriitorilor, care s-au cantonat în zodia discriminării.

Este notorie și *șovălnicia* lui G. Călinescu, rezervat mai întâi față de epigramă, dar recunoscând totuși valoarea unor epigramiști și faptul că este un gen literar, că ține de convenția literară și că – pe șleau spus – este *literatură*. Unde mai pu-

nem și definiția pe care i-a dat-o ca „strănut”, ce a stârnit mult haz calam-buristico.

Dar, pornind chiar de la această determinare, aparent neserioasă, haioasă cum se mai spune în sfera vorbirii cotidiane, putem stabili un prim principiu al genului, o *conditio sine qua non*: *scurtimea* (nu întâmplător a mai fost definită și ca „fulger”), care stă oarecum în poziție polară față de epopee (roman) sau de poemul lirico-epic făcut în perioada comunistă, când a imitat o formulă de construcție poematică rusească, adaptată la cadrul baladesc specific românesc).

Epigrama traduce în plan estetic adagiul antic *multum in parvo*.

Spre deosebire de alte specii, ea exprimă o atitudine promptă, hotărâtă, fără echivoc față de realitate, față de un anumit aspect al ei, față de ceea ce contravine moralității (moravuri, vicii, defecte), față de ceea ce este ridicol și comic. Hegel o definește, în *Prelegeri de estetică*, referindu-se anume la raportul dintre subiect și obiect, la transpunerea conținutului din realitatea obiectivă în interior. Cel dintâi se afirmă *pe sine* în cel de-al doilea, „valorificându-și dorințele cu privire la el, glumele sale subiective, asociațiile de idei ingenioase și neașteptatele cuvinte de spirit”. (Chiar și inscripțiile funerare – să ne aducem aminte de Cimitirul vesel de la Săpânța – au un caracter epigramatic atunci când conțin un sentiment dominant, după cum postulează Hegel; epitaful e recurent și la noi, valorizând și autoironia, ca în cazul clasic pe care-l știm de la Aurelian Păunescu: „Aici

zace Păstorel,/ Suflet bun și spirit fin./ Dacă treceți pe la el/ Nu-l treziți că cere vin”).

Apropo de *autoironie*, aceasta asigură umorul de superioară calitate, inteligent, candid, bonom, lipsit de derizoriul cinic; îndreptat mai mult asupra propriei persoane decât asupra altora, model în această privință fiind humuleșteanul Ion Creangă, cel care s-a mântuit prin râs. Or, acesta-i autenticul umor: purificator, re-

alizator al aristotelicului *catharsis*, al dantescului *purgatoriu* sau al Witz-ului, care impune specificitatea romantică și modul evreilor de „a trăi mai departe” (Landman).

Umorele românesc cu acel trebuitor *l'esprit de finesse* n-a lipsit nici în epocile de constrângeri ideologice. [Discutam cu Dorel Vișan, ardeleanul care l-a jucat magistral pe moldoveanul Creangă, la ediția din anul acesta a

Festivalului „Alexandru Macedonski” de la Craiova, despre inegalabilul umor fin pe care îl făceau în perioada ceaușistă Toma Caragiu, Dem Rădulescu, Stela Popescu și Alexandru Arșinel]. *Păcăleala* românească, prin excelență esopică, în doi peri, manifestată ca marcă ontologică în răsău/ plânsu', ce l-a făcut pe Topîrceanu să vorbească despre *hilaritatea tragică* a umorului, s-a dezbrăcat în epigramă de prudență, de sfială feciorelnică.

Am ajuns astfel în punctul în care se cade să abordăm și *universalitatea* ce este specifică epigramei românești, surprinsă subtil de Marian Popa în volumul său *Comicologia* printr-o referință la Antonio Minturno, care fixa o păstrare în umorul

italian a tradiției genetice latine (or, nu suntem și noi, românii, latini care am conjugat vorbăria romană, ajunsă până la ne-ne-a lancu, cu praxis-ul dacic, ce ne-a dat o sinteză: *dreapta cumpănă* românească?). Epigrama nu face decât să zeflemească, să muște, să împungă, să batjocurească, să condamne, să dojenească, să admonesteze, să reconforteze, să elogieze, să lingusească. Spusa e din 1559, dar parcă spiritul nostru latin i-a păstrat actualitatea.

Ar fi păcat, bun pentru o epigramă, să nu spunem câteva cuvinte și despre ce au zis teoreticienii noștri autohtoni, precum se zice azi în loc de „naționali” (luăm repede în ghilimele, căci Europa, vorba lui Caragiale e „cu ochii pe noi” și noi, sărmanii „terorizați de istorie”, precum releva Mircea Eliade, suntem siliți să ne facem a maimuțări cel puțin Europa; aici l-am citat pe Eminescu, fiindcă ar fi o necinstire să nu-l luăm în considerare în Anul Eminescu).

Teoreticianul nostru de seamă e o teoreticiană, Elis Râpeanu (apropro de activismul extremelor din lume, numele din acte e *Stângă*, deci reprezintă *stânga*, și nu *centrul* sau *dreapta*!), recrutată, ca să nu zicem „racolată”, chiar din rândul epigramiștilor (așadar, nu are de-a face cu feminismul simonbeauvoirist din ce în ce mai dinamic (ca să nu zicem: agresiv, Doamne ferește). Dincolo de bășcălia noastră momentană, care nu ne caracterizează (Doamne, ferește! cum ortografiază un coleg), mărturisim pe bune că e un talent, că am și recomandat-o să fie primită ca membru al Uniunii Scriitorilor (zădarnică mi-a fost încercarea, faptul refuzului demonstrând că chiar merita).

Ceea ce spune despre epigramă și despre epigrama românească (și nu numai, căci – trebuie s-o recunoaștem – e doctă în materie și chiar doctor) constituie un breviar de poetică, de po(i)etică bine zic, căci avem de-a face cu sensul eti-

mologic poien = *a face*. Din această po(i)etică reținem clasicele definiții: că este un gen (*liric*, precizează ea), dominat de lapidaritate, concizie, ironie, umor, spirit, de prozodia corectă în care „ingeniozitatea întorsăturii ideii (am numit-o mecanism epigramatic) naște *poantă*, prin care implicitul devine explicit, stimulând spiritul și înviorând buna dispoziție”. Teoreticiană-epigramistă ne mai convinge că epigrama „e un fel de a privi și a înțelege lumea, dimensiune sine qua non a personalității epigramistului”, că – atenție! – există o inflație epigramatică, dar și o mișcare epigramistică pe bune, după cum mărturiseste într-un interviu dat lui George Corbu, spiritul rector al acesteia.

Ca să trag spuza sau spusa la turta mea, închei prin a fi recunoscător revistei *Epigrama* pentru că nu uită nici de basarabenii din ce în ce mai dinamici și mai vizibili (sunt văzuți chiar dacă-s la „margine”) Gheorghe Bâlici, Ion Diviza, Efim Tarlapan, regretatul, Ion Cuzuioc și de cel care scrie aceste rânduri, pus de distinsa teoreticiană-epigramistă, în *Nemuritorii și epigrama* (antologie și opinii privind epigrama), imediat după Călinescu, cel care a pățit-o cu definiția „ca strănut” (îi dau dreptate divinului critic, căci și eu n-am făcut decât să „strănut” în domeniul pretențios (am în vedere rigorile prozodice și neapărata prezență a poantei și chiar – vai! – a spiritului) și înaintea (chiar așa!) lui Șerban Cioculescu. Iată că și alfabetul te face luat în seamă. Pe bune!

Și pentru a încheia cu o improvizație epigramatică la zi o facem tot pe bune:

Postelectorală

Votat-am noul Președinte
Și-acuma iar luăm aminte
Că nu suntem bogați prin AUR,
Ci prin al minții vechi TEZAUR.

Acad. Mihai CIMPOI

35

(1990 - 2025)

Decembrie 1989 – August 1990: un interval scurt care circumscrie două date, dintre care una, de importanță excepțională, indicând schimbarea cursului istoriei naționale, cea de a doua, consecință a descătușării produse ca efect al primeia, marcând crearea unei asociații literare ce dăinuie și astăzi – Uniunea Epigramiștilor din România (U.E.R.).

Numeric și cronologic, cele două aniversări, diferite ca amploare, au în comun vârsta celor 35 de ani ce s-au scurs de la cele două evenimente.

Uniunea Epigramiștilor din România a luat naștere la 10 august 1990, îmbogățind sub raport instituțional, și nu numai, peisajul literar autohton și oferind literaturii satirico-umoristice consacrare în plan organizațional. Cum 35 de ani semnifică un parcurs aniversar intermediar, aprecierile asupra rosturilor, împlinirilor și perspectivelor mișcării epigramatice contemporane au fost prezentate cu ocazia trecerii în revistă a celor trei decenii de rodnică, benefică manifestare a membrilor acestei entități literare (retrospectiva a fost găzduită în revista „Epigrama”, anul XXVIII, nr. 93, septembrie 2020, anul XXIX, nr. 95, martie, 2021), în cei cinci ani care au trecut, dintre care doi pandemici, U.E.R. în ansamblu și fiecare dintre cenaclurile care o compun au asigurat cursul firesc al unei activități ce stă sub semnul perenității.

În ultimii cinci ani ne-au părăsit colegi cu greutate în lumea epigramatică, cum ar fi: Eugen Albu, Corin Bianu, Ștefan Căzimir, Nic. Petrescu, Dan Căpruciu, Ioan Al. Fârte, Ionel Iacob Bencei, Laurian Ionică, George Petrone, Silvia Margareta Popescu,

Ștefan Al. Sașa, Cornel Udrea, Nichi Ursei. Chiar dacă ni s-au alăturat alții, este prea devreme să ne consolăm de pierderea dure-roasă, ireparabilă în cazul unora dintre cei amintiți, care fac parte din elita epigramei românești.

Fără a fi neapărat un defect, amintesc, cu titlu de curiozitate, că nici unul dintre membrii U.E.R. nu-și poate trece, la rubrica „vârstă”, numărul anilor atins de asociația noastră: 35. În schimb, aproape în totalitate, membrii singularei noastre confrerii sunt încadrabili la categoria *seniori*, nu puțini hărăziți unei longevități active.

Între preocupările breslei semnalăm publicarea de volume individuale și/sau colective, demersuri având între altele

scopul de a spori constant bibliografia de profil (o rubrică a revistei „Epigrama” consemnează, prompt, aceste apariții), U.E.R. încurajând editarea de publicații/ reviste de umor, recompensându-le, nu o dată, prin acordarea de premii și distincții onorifice. Una dintre formele/formulele de stimulare a producerii de epigrame a constat în instituirea, în anul 2000, a seriei de culegeri, antologii ș.a. denumită „Epigrama 2000”, ajunsă la numărul 43, înscris pe frontispiciul tipăriturii de față.

Dintre aparițiile editoriale anterioare înregistrate în această serie girată de U.E.R., care și-a dovedit viabilitatea, amintim:

- *Epigramiști români contemporani. Mic dicționar – antologie*. Autori: G. Corbu, Valerian Lică, G. Zarafu (nr.6/2002);
- *Antologia epigramei românești* (ed. I, nr.9/ 2004, ed. a II-a, nr.17/2007). Autori: G. Corbu, Valerian Lică, G. Zarafu;

- *Epigramiștii se prezintă*, vol. I, nr.23/2012, vol. II, nr.24/2013. Inițiativa proiectului, prof. Rodica Hanu-Pavel, în ampla sa întreprindere editorială, din păcate întreruptă, a urmat, ca și în lucrările precedente, criteriul alfabetic, antologând 175 de autori;
- *Anuarul epigramiștilor români* (nr.39/2020). Autori: Any Drăgoianu și Nelu Vasile. Primele două ediții ale Anuarului – 2007 și 2012 au fost în afara seriei.

Adoptând și ea criteriul alfabetic, lucrarea de față inventariază cvasitotalitatea epigramiștilor contemporani care au calitatea de membri U.E.R. sau ai cenaclurilor de profil, inclusiv a unora neafiliați, martori ai momentului aniversar 35, care au întrunit exigențele celor doi antologatori, Florin Rotaru și Constantin Tudorache, referitoare la calitatea estetică a creațiilor lor, în măsură să sigure atingerea pragului minim de catrene satirico-umoristice selectate, recte cifra 5. Pragul maxim a fost fixat, în mod simbolic, la 35, numărul-bornă corespunzând anului sărbătorit, respectiv vârstei sărbătorite de către U.E.R., în carte figurând 205 autori cu un număr total de peste 2400 de epigrame selecționate.

Multe dintre epigramele din volum se regăsesc și în alte lucrări, cum sunt cele deja citate, sau în culegerile – nenumărate – elaborate de cenaclurile componente ale U.E.R. Este un motiv suficient de a nu reproduce în acest preambul unele dintre ele, deși ar fi meritat, dat fiind caracterul lor antologic, în scopul exemplificării nivelului înalt la care se situează epigrama zilelor noastre. Dar este și un mod de a respecta opțiunea antologatorilor care au recurs, implicit și explicit, la clasificarea autorilor în funcție de numărul epigramelor alese.

Nu sunt motive de îndoială în ceea ce privește competența și buna credință a celor două personalități care și-au asumat misiunea de certă responsabilitate a promovării epigramelor de valoare, reprezentative nu doar pentru creația autorilor reți-

nuți, ci pentru stadiul la care a ajuns epigrama contemporană în ansamblu. Antologatorii fac parte ei înșiși din eșalonul prim al epigramei actuale, realizările lor fiind bine cunoscute în interiorul breslei și în afara ei.

Una dintre mențiunile obligatorii vizează faptul cu totul remarcabil al prezenței feminine în rândul scrimerilor cu care au fost asemănați epigramiștii. Dintre cele 35 (coincidență fericită!) de epigramiste antologate, câteva sunt personalități de prim rang, cumulând valențe multiple: poete, prozatoare, critici, teoreticieni literari, esești, foste și actuale conducătoare de cenacluri de umor și epigrame, membre ale unor uniuni naționale de creație (scriitori, ziariști), autoare de cărți și studii temeinice, de articole, cronici, comentarii și recenzii.

Dominant în Uniunea noastră este spiritul de colegialitate, adesea de autentică prietenie, în ciuda deosebirilor de statut social existente între membri, care aparțin diverselor ocupații și profesii, de la academicieni la tehnicieni, de la profesori, medici și ingineri la militari, oameni de finanțe, agricultori, cu toții conlucrând, în modul cel mai democratic cu putință, pentru promovarea și impunerea epigramei, pentru recunoașterea fără echivoc a locului ce i se cuvine în literatura română.

Plecând de la temele și motivele identificabile în creațiile prezente în volum, efortul depus de cei doi antologatori pentru alegerea de eșantioane ilustrative este impresionant. Faptul este înlesnit și de particularitatea cărții de a fi *culegere*, prin numărul mare de epigrame și autori, și în același timp *antologie*, prin selecția riguroasă a pieselor. Faptul, notabil, este de natură a genera și alt efect: ea oferă, indirect, posibilitatea de a extrage/ alcătui din bogata-i materie, cel puțin două-trei culegeri sau antologii tematice separate, acestea putând fi realizate de cititorii înșiși pentru uzul lor propriu, dar nu numai de ei. Pot fi reunite, astfel, într-un bloc rezistent, definițiile epigramatice, catrenele cu poantă dedicate prostiei, politicii, soacrelor.

Satisfăcător îndeobște este și spectacolul ce rezultă din abordarea, spre a nu spune atacarea, multitudinii de metehne (unele eterne) și de abateri de tot felul, configurând imoralitatea unora dintre actele individuale și colective și, în general, de la tot ce contravine normalității vieții sociale. O enumerare a acestora nu numai că ar ocupa mult spațiu, dar cu tot caracterul ei enunțiativ ar fi inevitabil limitativă. Astfel stând lucrurile, cititorul este invitat să le descopere și, în consecință, să le rețină, dându-le întrebuințarea pe care o va găsi potrivită, în acord cu preferințele, interesele și, de ce nu, cu bucuria estetică ce-i va fi de clausă lectură acestora.

Din vasta și diversă arie problematică reliefată în piesele de rezistență ale cărții – și sunt multe! – atrag atenția asupra unor subiecte de stringentă actualitate aparținând realității „conspicuate” cu sagacitate de acești observatori implacabili ce nu se lasă corupți sau pervertiți care sunt epigramaști. Dimpotrivă, aflându-se în serviciul social al națiunii, ei se consideră investiți cu o misiune de la care nu înțeleg să abdice sau să deroge, aceea de a sesiza și expune ridicolului stările de lucruri ce se opun buneii, civilizatei conviețuiri între oameni, funcționării fără piedici investigate cu mijloace specifice artei epigramei, domenii întregi, între acestea politica și democrația ocupând un loc privilegiat. Alături de acestea se află instituții adânc consolidate în mediul social, precum căsătoria, familia, armata sau fenomene cum sunt economia de piață, utilizarea spațiului virtual, recenta pandemie. Nu puteau lipsi racile prelungite în timp (corupția), o seamă de tipuri umane, expuse fără menajamente în nuditatea lor morală: demagogi, trufași, bârfitori, plagiatori, snobi, birocrați, parveniți, infatuați, cheflii ș.a. Lor li se adaugă reprezentanții

unor profesii onorabile: avocați și medici, artiști, literați, umoriști înșiși. Categoriile, astfel delimitate, par a nu avea sfârșit. Toate acestea fac parte din realitatea cotidiană. Încă.

În etalarea unora dintre neajunsurile expuse, epigrama îmbracă uneori veșmântul elegant al aforismului, recurgând la locuțiuni, proverbe și expresii specifice, amplificând puterea de percepție a cititorului și adâncind totodată reflecția incizantă pe marginea dezvoltărilor, cel mai adesea șocante, la care suntem convocați în ipostaza de martori.

Cartea reunește epigramaști români din țară, din afara granițelor politice actuale, îndeosebi din Moldova de dincolo de Prut, din diasporă. Cu toții fac o bună propagandă

genului, la a cărui revigorare contribuie din plin. Inspirate și foarte bine selectate, caricaturile cunoscutului și prețiosului grafician Costel Pătrășcan, corelate cu textele paginilor, fac mai plăcută lectura, completând satira și umorul cărții.

În concluzie, ampla lucrare de valorizare a epigramei ce ni se prezintă în chip de bilanț, fie el și provizoriu, în semn de omagiere a celor 35 de ani de existență fructuoasă, utilă a U.E.R., este oglinda fidelă a societății de azi, minată de tot felul de neîmpliniri, deformări și contradicții a căror remediere/înlăturare nu poate întârzia la nesfârșit.

În acest fel, epigrama este unul dintre factorii care ajută la procesul de edificare a climatului favorabil schimbărilor necesare și așteptate, din societate și din comportamentul și mentalitățile conaționalilor noștri.

George CORBU,
Președintele Uniunii Epigramaștilor
din România

La mulți ani cu voie bună, U.E.R.!

La 10 august 2025, asociația literară Uniunea Epigramiștilor din România celebrează împlinirea a 35 de ani de la înființare. O vârstă respectabilă și o istorie remarcabilă, care conferă distincție și personalitate în arealul cultural național.

Frumoasa aniversare este un bun prilej pentru a ne aminti de anii care au trecut, de a medita asupra prezentului și a scruta viitorul.

Jean-François Paul de Gondy, cunoscutul Cardinal de Retz, afirma în secolul al XVII-lea că „Toate în lume au o clipă hotărâtoare și capodopera bunei conduceri este să o afli, să o cunoști și să alegi acea clipă pentru a acționa”. Epigramiștii români i-au dat dreptate și chiar așa au și făcut!

La data menționată, participanții la Festivalul de epigramă de la Brăila au semnat „Actul de constituire a Uniunii Epigramiștilor din România” și a fost ales președinte bucureșteanul Mircea Trifu. Inițiativa de a strânge grupările răsfirate peste tot în țară sub faldurile unui singur stindard a fost inspirată și oportună, românii se bucurau de primul an de democrație în care cenzura fusese eliminată și creatorii de umor se puteau exprima liber după o lungă perioadă de limitări. Demersul se impunea cu necesitate, existau zece cenacluri bine organizate, cu activitate laborioasă: în București și Timișoara (din 1969), Brăila (1974), Iași și Sibiu (1975), Galați (1977), Cluj-Napoca (1979), Craiova (1980), Ploiești (1981), Brașov (1987). Numărul epigramiștilor era semnificativ, producția epigramatică importantă - cărți de autor, culegeri, antologii (prima, a lui Sofronie Ivanovici, din anul 1914), apărarea revistei de specialitate, „Epigrama” (prima

serie între 1938-1943), numeroase publicații acordau genului umoristic spații generoase.

Judecătoria Sectorului 1 din București, prin sentința civilă nr. 2322 din 13 decembrie 1990, a admis cererea de înscriere ca persoană juridică a Uniunii Epigramiștilor și așa s-a ajuns ca România să devină prima țară din lume în care epigrama are o uniune de breaslă oficializată, situație ce se menține și în prezent.

Definirea și scopul constituirii au fost prevăzute în art. 2 al capitolului II din Statut: „U.E.R. este o organizație cu personalitate juridică, apolitică și autonomă, întemeiată pe principii democratice, care își propune să militeze pentru promovarea creației umoristice în general și a celei epigramatice în special”.

În cei 35 de ani prelinși din clepsidra timpului bundul sărbătorit a cunoscut o extindere spectaculoasă, cifra creatorilor genului și a cititorilor dedicați a crescut de la an la an. Numărul cenaclurilor s-a triplat, a ajuns la 29, iar cel al festivalurilor de epigramă l-a depășit. Pe ordinea de zi a acestora figurează organizarea de concursuri pentru consacrați și începători, reguli pentru întrecere dreaptă, remarcându-se ca adevărate laboratoare generatoare de energii creatoare la care fiecare participant are posibilitatea afirmării, a cunoașterii și autocunoașterii aptitudinilor în raport cu ceilalți.

Postulatul unității U.E.R. a fost permanent întreținut prin acțiuni integratoare, coordonatoare și concentrative de închegare a acțiunilor individuale în întreg, potrivit obiectivului constituirii. Promovarea *unității în diversitate și a diversității prin unitate*, s-a realizat prin conju-

garea elementelor comune cu cele particulare ale fiecărui membru, prin stimularea, aprecierea și protejarea creațiilor și a dreptului de autor, prin încurajarea cunoașterii realizărilor confrăților într-un climat de înțelegere, toleranță și respect reciproc. Creatorii de epigramă sunt egali din punct de vedere al vocației, dar diferențiați de propriile aptitudini și mijloace în conceperea și punerea în operă a ideii (poantei).

Fiecare grupare epigramatică reunește sub cupola sa elite intelectuale de cel mai înalt nivel și se distinge prin amprentă proprie inconfundabilă, izvorâtă din independența inteligenței creative. În rândurile lor sunt acceptați toți umoriștii, fără restricții, inclusiv caricaturişti. Realizările literare îmbracă atât forma epigramei și a categoriilor înrudite acesteia – madrigal, epitaf, distih, rondel, sonet, fabulă, gazel, parodie, proză umoristică scurtă – cât și a altor genuri și specii beletristice – poezie, proză, eseu, nuvelă, reportaj, povestire, memorii. Mulți epigramiști sunt membri ai Uniunii Scriitorilor din România, ai Ligii Scriitorilor din România, ai Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Performanțele individuale sunt remarcate și răsplătite, începând cu anul 2008, prin „Premiile anuale U.E.R.”, adevărate „Oscaruri” ale epigramei ce contribuie la stimularea spiritului de competiție, la atingerea unor performanțe înalte în activitatea specifică.

Epigrama, specie literară apărută prin secolele VIII-VII înainte de Cristos a însoțit istoria omenirii, iar în Țările Române este cunoscută de secole. Primul epigramist român, Nicolaus Olahus (1493-1568), apreciat pentru săgețile îndreptate împotriva metehnelor contemporanilor, era prieten apropiat al lui Erasmus din Rotterdam și a ajuns regent al Ungariei în anul 1562. Antioh Cantemir, fratele

domnitorului Dimitrie Cantemir, care a cărmuit în două rânduri Moldova (1695-1700) și (1705-1707) și a devenit unul dintre fondatorii limbii ruse literare moderne, a fost realizator de epigramă. Anvergura europeană a celor două personalități menționate exemplifică convingător adevărul potrivit căruia epigrama românească este parte componentă a celei universale, de care nu poate fi evulsionată. Generațiile de români școliți în capitalele vestului, aflați în permanentă legătură cu valorile culturii europene și universale, au ridicat creația mordantă pe cele mai înalte culmi.

În prezent, epigrama românească are o răspândire extinsă în întreaga lume datorită simpatioșilor care locuiesc în Serbia, Israel, Canada, SUA, Italia, Anglia, Germania, Spania, Elveția. Frații de sânge din Republica Moldova, cel de al doilea stat românesc, sunt membri marcanți ai uniunii. În colecția „Epigrama 2000” a Uniunii Epigramiștilor din România, ce a trecut de 40 de titluri, au fost publicate mai multe volume în care epigramele scrise în limba română au fost traduse în franceză, italiană, engleză, spaniolă, germană, latină, rusă, polonă, greacă, maghiară, mongolă, sârbă, norvegiană și turcă.

Uniunea Epigramiștilor, cunoscută și recunoscută în întregul spațiu cultural românesc, nu este privită ca o grupare oarecare, ci ca o echipă alcătuită din creatori preocupați de promovarea și încurajarea umorului de calitate, de stimularea spiritului petulant în observarea lumii înconjurătoare, de găsirea de iznoave și tălmășaguri originale, a unor forme de exprimare a gândirii caustice în mod responsabil, fără lezarea moralei publice. Cu alte cuvinte, pentru tot ce conferă epigramei statut de operă literară și nu de bășcălie sau ironie de prost gust. Cicero atrăgea atenția că „gluma e ca sarea – e bună

când nu depășește măsura” și epigramiștii țin cont de acest sfat.

Epigrama este oglinda epocii și încă una fidelă, cu vizibilitate aproape completă, întrucât subiectele sunt luate preponderent din realitatea zilei. Niciun domeniu din sfera vieții omului nu este omis: social, politic, cultural. Modul de tratare al temelor, pătrunderea până la esența acestora și rolul tămăduitor al demersului, plasează epigramistul în avangarda elitei intelectuale a societății. Ceea ce nu este puțin lucru!

Cititorul mai puțin avizat nu trebuie să-și imagineze că epigrama, surprinzând ipostaze ale momentului, devine un produs perisabil. O asemenea observație este valabilă numai în cazul unor situații particulare. În cele patru rânduri ale catrenului sunt spuse adevăruri esențiale, cu caracter de generalitate, care dăinuie peste veacuri pentru că morala, comportamentul, educația, evoluează în timp, pe când omul păstrează fatalmente numeroasele sale metehne. Prin demersul său critic față de aspectele ce alterează conduita etică a individului, epigramistul exercită o funcție modelatoare, formativă, pedagogică, cu importanță socială de netăgăduit.

U.E.R. s-a reînnoit continuu cu noi și noi aderenți animați de efervescență creatoare și de dorința de a purta pe mai departe ștafeta preluată de la iluștri lor înaintași: Mircea Trifu, George Zarafu, George Petrone, Nicolae Paul Mihail-Nicomah, Mircea Ionescu-Quintus, Nelu Ionescu-Quintus, Alexandru Misiuga, Efim Tarlapan, Nicolae Ghițescu, Alexandru Clenciu, Ionel Iacob Bencei, Ionescu Stelian-Astralus, Marian Popescu, Eugen Albu, Cornelius Enescu, Vasile Matei, Nicolae Nicolae, Nichi Ursei (enumerarea se referă la cei trecuți la cele veșnice în ultimii 35 de ani, este exemplificativă și ordinea aleatorie).

Privind spre viitor, se cuvine să acordăm încredere celor, din ce în ce mai numeroși, care consideră că epigrama are trăsăturile unui gen literar autonom, sui-generis, cu limbaj scriitoricesc definitiv, cu reguli riguroase de construcție din punct de vedere prozodic și stilistic, cu multiple forme de exprimare – umoristică, satirică, aforistică, epitaf, madrigal, distih – și o fulminantă scripire de spirit cuprinsă în poantă. Așa cum admitem că societatea omenească cunoaște o continuă dezvoltare, la fel trebuie să acceptăm și evoluția literaturii și nicidecum să o încorsetăm în tipare imuabile. Datorită extinderii sale și a performanțelor la care a ajuns, a impactului favorabil de netăgăduit asupra publicului, este firesc ca epigramei să i se recunoască statutul literar meritat și să i se acorde o secție în cadrul Uniunii Scriitorilor. Numeroși membri ai acesteia, pe lângă genurile literare preferate, abordează cu pasiune și epigrama. Tot mai mulți lideri de opinie din domeniul culturii și critici literari importanți fac referire ades la creația epigramatică și la mișcarea remarcabilă generată de aceasta.

Considerând că Uniunea Epigramiștilor din România este atât o izbândă colectivă, cât și una individuală, că atributul de „nemurire” aparține în primul rând uniunii și mai apoi membrilor ei, cu deplina convingere că va îndeplini pe mai departe misiunea asumată la înființare întru gloria epigramei românești, îi adresez, cu voie bună, urarea „La mulți și rodnici ani”! Ceea ce doresc și tuturor membrilor acesteia!

Mihai SĂLCUȚAN,
vicepreședinte al
Uniunii Epigramiștilor
din România

„Spiritul este găselnița materiei.” (Mircea Eliade)

Esență de spirit

SUPRASOLICITARE

Medicul veterinar
Pe la grajduri dă mai rar,
Pentru că - se-aud ecouri -
Mai consultă și-n birouri!
Sorin BEIU

HOP!

Cuvânt e - reținut în minte
De cei ce sunt mai pesimiști
Și spus de unii înainte
De-a deveni epigramiști.
Gheorghe BELEI

FATALITATE

Ah, ce soartă refractară,
Cum să nu fiu scos din minți?
În proteza mea dentară
Mi s-au cariat doi dinți!
Mircea BOGDAN

FLĂCĂU TOMNATIC

Sigur, marea nu-i priește,
Ce-am aflat e-o veste tristă:
De cinci zile se trudește
Să dezbrace o nudistă.
Dan CĂPRUCIU

METRONOM

Eu spun numai atâtica
Celor care vor s-asculțe:
Rău e când nu știi nimica,
Dar și rău când știi prea multe.
George CARANFIL

CONCLUZIE

Poruncă de s-ar da în țară
Epigramiștii toți să piară,
Vă spun cu cugetul curat
Că aş muri nevinovat.
Ștefan CAZIMIR

TRATAMENTUL BALNEAR

Este, după cât se spune,
Un liman miraculos,
(Dacă vii în stațiune
Cât de cât mai sănătos!)
Ilie CIOBESCU

ECOLOGICĂ

Două zile-am stat la mare
Și sunt negru, dracul gol,
C-am avut nisip și soare...
Și o pată de petrol.
Mihai DANIELESCU

UNUI CRAI BĂTRÂN

Moșulică, după fată
Pentru ce te ții așa?
Întrebatu-te-ai vreodată
Ce te faci de zice „da”?
Alexandru DEVECHI

CALOMNIE

Mai zice câte-un păcătos,
Că șefii luptă pentr-un os.
Eroare! Adevăr zic vouă
Că osul ne rămâne nouă.
Mircea C. DINESCU

AXIOMATICĂ

Spune-o vorbă ticluită
 Și-o redau în toată graba:
 Școala este gratuită,
 Însă mulți o fac... degeaba!
Ioan Corneliu DINU

RUGĂ

Scutește-ți rătăcita turmă!
 I-ajung lumeștile-i nevoi;
 Dă-i Doamne, mintea de pe urmă,
 Nu Judecata de apoi!
Veron ENE

RUGĂ

Gândind că e devreme, poate,
 S-o iau spre lumea de apoi,
 Mai iartă-mi, Doamne, din păcate,
 Să-ncapă altele mai noi!
Cornelius ENESCU

BLESTEMUL PĂMÂNTULUI

Când îi ies bețivii-n cale
 Să se-nvârtă, nu-i ușor,
 Și în jurul axei sale,
 Și în jurul axei lor.
Ioan FÂRTE

SALT CALITATIV

O fi vreo pronie divină,
 Ce-i drămuiește-n viață harul,
 Că ieri era un prost cu carul,
 Iar astăzi este cu mașină!
Victor GOROȘCOVĂZ

SPERANȚĂ ÎMPLINITĂ

Când doctorul i-a spus, ca bun amic:
 „În două săptămâni te pun pe roate!”
 Nu l-a crezut, dar azi, lungit pe dric,
 De ar putea vorbi, i-ar da dreptate.
Lucian MĂNĂILESCU

DILEMĂ

Când viața-mi strânge iar cătușa
 Și de belele nu mai scap,
 Pe turtă, să îmi trag cenușa,
 Sau să mi-o pun mai bine-n cap?!
Ioan MARINESCU

REFORMARE

Că-s pesediști ori peneliști,
 Rotim miniștri iar și iar,
 Chiar doctori cu economiști
 Și câte-un ungur c-un maghiar.
Sever PURCIA

CONVORBIRE CONJUGALĂ

Am cu nevasta dialog
 Căci nu vorbește numai ea,
 Din când în când, nu-s pisălog,
 Aaug și eu câte-un... Da.
Ștefan Al. SAȘA

NEVESTEI MELE

Spunea nevasta cu temei,
 Să nu mănânc din zestrea ei;
 Eu am făcut precum a vrut-o,
 Și n-am mâncat-o! Am băut-o!
Virgiliu ȘCHIOPEȘCU

UNEIA

Conform zicalei, are darul
 De-a metamorfoza tânțarul;
 De-ar fi mai multe-așa ca ea...
 Ce herghelii am mai avea!
Gheorghe SUCIU

- Fiule, trebuie să te întreb ceva!
- Nu, mamă, nu sunt gay!
- De unde știai că asta voiam să te întreb?
- Intuiție feminină!

Evocări

In memoriam - CONSTANTIN CRISTIAN

Pe data de 15 februarie 2025, la două zile după ce împlinise frumoasa vârstă de 90 de ani, ne-a părăsit poetul și epigramistul gălățean CONSTANTIN CRISTIAN.

Născut în data de 13 februarie 1935 la Gănești-Galați, maestru tipograf de profesie, a fost membru fondator al Clubului Umoriștilor „VERVA” din Galați și președintele acestui Club în perioada 1994-1998.

Vechi membru al Uniunii Epigramiștilor din România (UER), deținător a numeroase premii, diplome și trofee obținute, de-a lungul anilor, la concursurile naționale de umor, a reprezentat cu deosebit succes, ani la rând, umorul scris gălățean.

A publicat creațiile sale umoristice în numeroase ziare și reviste de umor și a fost inclus în majoritatea Antologiilor de umor apărute de-a lungul vremii.

Este autorul a două volume personale de umor (epigrame și poezii umoristice): „În carmace și năvod” și „Când muza mea o ia pe arătură”.

Membrii Clubului Umoriștilor „VERVA” Galați regretă profund dispariția sa și-i vor păstra o vie amintire.

Vă prezentăm câteva epigrame din creațiile maestrului:

La vârsta a treia

E ușor de presupus
După cum se vede treaba:
Te mai rogi la Cel de Sus
Că, la cel de jos... degeaba!

Femeia

O femeie-i orice lele
Căreia un hăbăuc
Îi tot intră pe sub piele
Până-ajunge... sub papuc!

Într-o pescărie

Zice-un ins mai cu obidă
Și făcând-o pe glumețul:
Biata asta de stavridă
A-nghetat... văzându-și prețul!

Setea de cultură

Tânărul cu caș la gură
Și aspect de bidiviu
Are-o sete de cultură
Și o stinge... cu rachiu!

Ion MORARU

Amintiri despre MIRCEA IONESCU QUINTUS

Nu aş vrea să amestec politica națională cu umorul, deși în multe cazuri epigrama e politică și politica românească e de tot râsul. Am fost membru PCR vreo șapte luni, până la începerea revoluției, apoi am devenit brusc liberal. Poate și influențat de o înaltă față liberală în persoana domnului Mircea Ionescu Quintus. Pe maestru l-am cunoscut prin corespondență din anul 1985 când ambii colaboram cu revista URZICA, singura revistă mai lejeră și, hai să-i zic, mai... liberală.

Personal, l-am întâlnit pe MI Quintus la un mare festival din Brăila în 1988, unde domnia Sa a fost în juriu, iar eu am avut premiul trei. Țin minte ca acum că a doua zi după premiere, duminica dimineața, mi-a bătut cineva la ușă, pe la ora 6. Deschid, mă frec la ochi și îl vad pe nimeni altul decât MI Quintus. Venise să mă invite la o plimbare în doi, pe faleza Dunării. Pe vremea aceea era un simplu pensionar. Printre multe amintiri din viața lui, mi-a spus că duce un trai decent și că la nevoie mai vinde din timbre să se descurce cu banii. Era și un mare filatelist. L-am ascultat cu mare plăcere. Apoi l-am reîntâlnit la primul nostru festival de la Brașov în anul 1992 când era deja ministrul Justiției. Trecuseră vreo șapte ani de când ne cunoșteam reciproc creațiile și domnia sa m-a ajutat și apreciat de când mi-a citit primele epigrame. Eu îi știam opera încă din anii '70. Dar să revin la festivalul brașovean din 1992. Eram unul dintre cele mai viguroase cenacluri din țară și voi da câteva nume: Stelian Ionescu, Gheorghe Suciu, Gheorghe Constantinescu, Constantin Tone, Ludovic Hențiu și, cu permisiunea dvs, subsemnatul. Activam sub egida Casei de Cultură unde director era

regretata Rodica Alecu. Aceasta a fost foarte încântată la aflarea veștii că îl invităm pe ministrul justiției, M. I. Quintus, fapt care era o onoare pentru instituția pe care o conducea și un motiv să scoată mai mulți bani din pușculiță pentru premii și mese bogate. Zis și făcut. În vinerea aceea (era să zic vinerea mare) toată trupa de epigamiști se afla în fața hotelului ARO, unde urma să vină ministrul. A sosit cu o Dacia 1300 neagră, în care șoferul era și gardă de corp. Pe atunci încă nu intrase termenul de body-guard în limba română. Mai lipseau doar un covor roșu și niște majorete ca să fie o primire pe măsura musafirului.

După ce s-a instalat în cameră împreună cu omul de pază, ne-a invitat și pe noi la o seară de toată frumusețea. Avea un dar al oratoriei ieșit din comun. Noi îl priveam admirativ ba ca pe un ministru, ba ca pe un mare epigramist. Nici eu nu am mai fost atât de dezinvolt ca atunci, în 1988 când mă plimbam pe faleza Dunării cu pensionarul MIQ. Aveam o reținere firească. Pentru prima dată dădusem mâna cu un ministru. Seara s-a încheiat în modul cel mai academic, cu băutură puțină, lucru care ne-a indignat pe câțiva dintre noi. La plecare, domnul ministru m-a tras de-o parte și m-a întrebat dacă sunt dispus ca în dimineața următoare, la ora 7, să facem o plimbare prin Brașov. Mi-am amintit atunci de plimbarea de pe faleza Dunării la Brăila. Am fost de acord, încântat că mă voi plimba braț la braț cu ministrul justiției. Acum urmează episodul cel mai hazliu.

A doua zi la ora 6:30 dimineața defilam prin fața hotelului ARO în așteptarea ministrului căruia urma să-i fiu ghid. Dar, surpriză: am dat nas în nas cu o persoanali-

tate arhicunoscută de brașoveni. Este vorba de un Domn cu grade mari, flancat de doi subofițeri înarmați până în dinți. E vorba de un fost coleg de-al meu de prin scoli - chipeș și frumos croit de Dumnezeu, că altfel nu ajungea mare șef. Era îmbrăcat într-un impecabil costum gri, m-a recunoscut, dar foarte distant s-a scuzat că nu poate sta de vorbă cu mine deoarece e într-o misiune de gradul zero, fiind în municipiu ministrul Justiției. M-am retras cu coada între picioare precum cățelul domnului și am făcut în continuare pași timizi în timp ce Domnul cu grade mari era numai ochi și urechi la persoanele care intrau și ieșeau din hotelul ARO, în care erau cazați doar miniștrii, artiștii, străinii și "valutiștii" vremii. La un moment dat au ieșit cei doi, ministrul și șoferul-gardă de corp. M.I. Quintus i-a spus ceva în șoaptă omului său și acesta s-a întors în cameră. Apoi ministrul s-a îndreptat spre mine și am dat mâna. De la vreo douăzeci de metri era urmărit de Domnul cu grade mari. Și, cum spuneam, când am dat mâna cu ministrul MI Quintus, Domnul din umbră a înlemnit. Cei doi subofițeri înarmați până în dinți nu prea realizau ce se întâmplă. În continuare m-am plimbat cu ministrul-epigramist iar Domnul cu grade mari și cei doi ai lui, nu ne-au scăpat din ochi. Văzând că sunt pașnic, cei trei au renunțat să ne mai urmărească direct și s-au retras în "umbră", iar noi ne-am văzut în continuare de drum.

Festivalul a ieșit impecabil, sala plină, recitalul lui Quintus excelent, mese îmbelșugate la un mare restaurant, ovații, îmbrățișări și toată lumea mulțumită. A doua zi, duminică dimineața, MI Quintus se întorcea la ministerul său, iar noi la casele noastre. După un timp, m-am întâlnit cu Domnul fost coleg al meu care nu a ezitat să mă întrebe de unde îl cunosc pe Mircea Ionescu Quintus. I-am răspuns, zâmbind, că am făcut armata împreună și Domnul meu a râs acru.

Pentru mine a fost o întâmplare cu emoții, dar hazlie.

Pe Marele Mircea Ionescu Quintus, Dumnezeu să-l odihnească!

Nicolae BUNDURI

Festivalul de umor, pastramă și epigramă „S-O FACEM DE OAIE!”

**Ediția a IV-a
14 – 15 septembrie 2025
Vaideeni, Vâlcea**

Secțiunea Epigramă

Tema 1: Oaia și berbecul
(două epigrame)

Tema 2: Mămăliga, bun național!
(două epigrame)

Secțiunea Madrigal

Tema 3: Ciobanul și muntele
(un madrigal)

Termen limită de expediere a lucrărilor: **1 august 2025**

Lucrările vor fi expediate în sistem motto, cele pe cale poștală în trei exemplare obligatoriu și pe o foaie de concurs să nu existe decât lucrări la o singură temă.

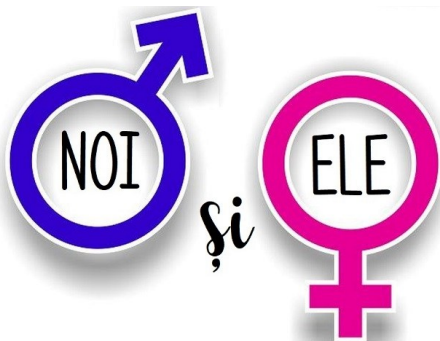
Adresa poștală: Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea, Str. Maior V. Popescu, nr.8, Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea, cod 240151

Adresa email:
culturatraditionalavl@yahoo.com

Telefon: 0350407497

„La bărbat, într-o relație, ai de ales: poți avea dreptate sau poți fi fericit.”

(Ralphie May)

INCOGNOSCIBILĂ

Un mare adevăr se naște
Privind femeia: bună, rea,
Un singur om nu o cunoaște:
Cel ce trăiește lângă ea.

Florian ABEL

LA NUNTA DE ARGINT

În anu' - acesta, dragă-ți scriu,
Acum, după un sfert de veac,
Când, iată, teoretic știu
Ce practic nu mai pot să fac.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

DECLARAȚIE DE DRAGOSTE

Iubitul meu, ești o tomată
Ce-o savurez pe un platou...
Ți-aș spune „cherry”, însă iată
Că tu ești „inimă de bou”.

Toader-Dorel BAZGA

AJUNGE, CUCOANĂ!

M-a muncit o tipă-n pat
Și pe dungă și pe lat...
Am răcnit și am țipat:
Nu mai vin la epilat!

Dan BĂGĂREAN

EPIGRAMISTUL, LA MARE

Se-ntreabă fascinat de soare
Și frumuseți de pus în ramă:
Cum poate pune-n epigramă
Atâtea splendide picioare?

Gheorghe BALACEANU

FEMEIA, CA MUZĂ

Poeții, visători mereu,
Îi tot promit, cu frenezie,
C-o vor iubi o veșnicie;
O noapte este mult mai greu!...

Gheorghe BĂLICI

ETAPE LITERARE

L-am acceptat de soț cu bucurie,
Atunci când mi-a compus o poezie;
Apoi am divorțat de bună seamă,
Când m-a ironizat c-o epigramă.

Cornelia-Livia BEJAN

DE GUSTIBUS

Vă e sau nu vă e pe plac,
Dar după bunul gust al meu,
Femeia fără niciun drac
Nu are niciun Dumnezeu!

Corneliu BERBENTE

CĂSĂTORIE LA MARE

Eu i-am promis, gentil din fire,
O insulă de fericire,
Dar ea, cu un picior în prag,
Pretinde un arhipelag.

Vasile TIL-BLIDARU

CADOU

I-am adus nevestii-n dar
O agendă-calendar
Și, pe loc, mi-a însemnat
Sarcinile de... bărbat.

Aurel CHIRA

SOȚIEI

Atunci când am luat-o de soție,
I-am declarat că-i o bijuterie;
Și e la fel și azi, deși-i mai babă,
Aceași veritabilă podoabă!

Nicușor CONSTANTINESCU

DEZILUZIE

Iubeam femeile robuste,
Dar într-un club, acum un an,
Prin întunerice, dintre fuste,
Am nimerit... un scoțian.

Grigore COTUL

FEMEIA ÎN EPIGRAMĂ

Femeia,-ntr-un subtil demers,
Jucând adesea-n viață teatru,
E lăudată-n primul vers...
Și ponegriță-n versul patru!

Valentin DAVID

CREDINȚĂ

Fiind mai mică, recunoaște,
S-a dus și ea să pupe moaște,
Dar vremea trece, -i cea mai cea,
De-acum vin „moaștele” la ea!

George EFTIMIE

FEMEIA

Că vorbește permanent
E de bine, fiți pe pace -
Un pericol iminent...
E, abia, atunci când tace.

Al. D. FUNDUIANU

LA JUBILEUL CĂSNICIEI

Văzând că timpul a trecut,
Am spus, vorbind cu draga mea,
C-aș vrea s-o iau de la-nceput...
Dar ce studentă m-ar mai vrea?

Petru-Ioan GÂRDA

INSTANTANEU CONJUGAL

Ea tace și doar el vorbește
Dorind-o-n pat, căci o iubește,
Apoi, când pofta o să treacă,
El n-o vorbi, ea n-o să tacă.

Vasile LARCO

CHEIA FERICIRII

Dacă nu ar fi femeia
Punctul forte la bărbat,
Să-l întoarcă ea cu cheia,
Ar rămâne-un încuiat.

Vasile MANOLE

RANCHIUNA EPIGRAMIȘTILOR

Femeilor, să n-aveți teamă,
Că mulți v-atacă-n epigramă;
Bărbații sunt răutăcioși
Doar când devin neputincioși!

Ion MICUȚ

FATALITATE

Mă cred un mare nătărău
Soția, soacra, guvernanta
Și tot n-ar fi atât de rău
De nu m-ar înșela amanta!

Constantin MOLDOVAN

UNEIA

Când tenul și-l dădea cu cremă,
Nu exista nicio problemă,
Dar a-nceput îndată drama
Pe față când și-a dat arama.

Ion MORARU

FEMEIA

De la Dumnezeu e-un dar,
Floare e, cu mult nectar,
Ce-nflorește des sau rar,
Funcție de grădinar...

Ionel ORȘIVSCHI

CHIAR O NOAPTE ÎNTREAGĂ?

Când soața mi-a cerut o noapte
Cu dezmierdări și tandre șoapte,
Mi-am zis în gând, așa, -ntr-o doară:
Precis, se crede secretară!

Kir PAPAS

LA VÂRSTA A TREIA

Dragostea, bat-o norocul,
Arde-ntruna ca și focul,
Dar mai mult un foc de paie...
Când e fum, când vâlvătaie!

Virgil PETCU

POTRIVIRE

S-a-nsurat cu o păpușă
Frumușică, educată,
Ce-i venea ca o mânășă
De mai multe mâini purtată.

Gheorghe ȘCHIOP

PEISAJ STRADAL

Cu ochii țintă dup-o fată,
Având un trup fenomenal,
N-am mai văzut-o dintr-odată...
Lua-l-ar dracu' de canal!

Ioan TODERAȘCU

DESPRE CĂSĂTORIILE ARANJATE

În vremea-n care, cu succes,
Doar „ochiul dracului” primează,
Când nunta e din interes,
Iubirea nu interesează.

Ionuț-Daniel ȚUCĂ

Judecătorul:

- Aveți copii din timpul căsătoriei?
- Nu, onoroată instanță. Eu nu mă pot reproduce în captivitate.

ISTORIE LITERARĂ

DESPRE EPIGRAMĂ

A. D. Xenopol

din lucrarea A.D. XENOPOL – OPERE, Academia Română,
Fundatia Națională pentru Știință și Artă -
(continuare din nr 111/Martie 2025)

Imitatori până și în forma externă a versului, exametrul este introdus cu succes în limba germană și odată cu traducerea lui Omer, limba germană se îmbogățește cu admirabile traduceri ale antologiei, cărora urmează un șir bogat de produceri originale după felul grecesc. Lessing însă se ține mai mult de felul roman; numeroasele lui epigrame sunt satirice, deși nu e lipsit și de alte cu conținut serios.

Ca exemplu urmează epigrama lui:

La două dragălașe surori

Prin farmec, tinereță și nevinovăție
Voi inimile faceți cu toate de se plec.
În scurt: a voastre semeni, grațiile iubite
Numai în număr doară pe voi de vă întrec.

Cât despre epigramele lui satirice, ele sunt eminente în toate privirile. Cităm următoarele:

Vecinicia unor poezii

Versuri cum le scria Basus
Pentru veci vor rămânea
Un cârpaci să scrie astfel
Totdeauna vom avea.

La un nas lung

Al nasurilor nas! Jur pe Dumnezeu
Că n-aude urechea strănutatul său.

Din Goethe reproducem următoarele epigrame atât de variate, pe cât de frumoase:

Plugarul

Brazda ușor și în față sămânța-aurie-nvălește
Ah! În curând mai adânc oasele-ți vor odihni

Ară și samănă vesel! Hrană-ncolțește aice
Iară speranța o vezi pân' și în jur de mormânt.

*

Unui ilău asamăn eu țara; domnu-i ciocanul
Iar între ele, turtit, ferul e bietul popor:
Vai de ferul sărman, când lovituri arbitrare,
Fără de țel nimerind, vasul nu-l mai gătesc.

*

Țapilor? Voi la stânga! zice-va judecătorul
Iară oițelor voi, pacinic la dreapta-mi v-opriți.
Bine!... dar una mai este de nădăjduit de la dânsul
Zice-va: voi cei cumiți față cu mine să stați.

*

Principi ades tipăresc pe aramă de-abia argintată
Chipul lor însemnat: mult e poporu-nșelat
Entuziaști tipăresc a minții pecete-n nimicuri:
Piatra de probă de nu-i, aur le crezi că-i curat.

*

„Nu fiți atât de-ndrăznețe epigrame!” De ce nu?
Noi numai
Titluri suntem; iar lumea are a cărții capituli.

Din Voss să cităm epigrama *Niobe a lui Praxitel* imitată după una antică:

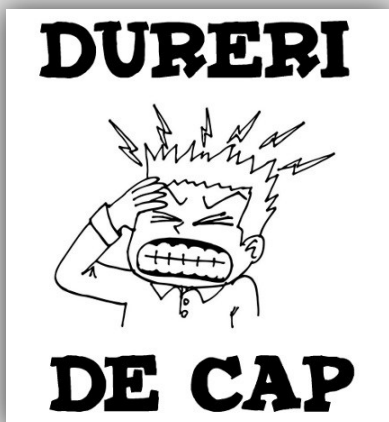
Vie am fost împietrită de cei cerești; dar din piatră
Praxitel m-a trezit iarăși spre viață-napoi.

Astfel întoarcerea epigramei la forma ei primitivă a fost încununată de un succes deplin. S-au produs în acest gen poezii ce pot să precumpenească modelurile antice, despre care însă slabele reproduceri de mai sus nu pot să dea decât o formă foarte îndepărtată. Epigrama a devenit iarăși o formă principală poetică care va îmbogăți literaturile moderne cu aceleași fiori neperitoare cu care a împodobit pe acele ale vechimii. Prin natura ei concentrată, prin însușirea ei de a reflecta în puține cuvinte nesfârșitul sufletului, precum reflectă în sânul ei picătura de rouă cerul fără de margini, ea ar trebui să fie cu deosebire prețuită și cultivată în secolul nostru care vorbește atât de mult și zice atât de puțin pentru a lui îndreptare. O cultivare a acestui gen poetic la un popor este un semn din cele mai îmbucurătoare pentru propășirea literaturii și, în genere, a puterii sale de gândire și de aceea este interesant a vedea ce am făcut noi românii cu epigrama și care este starea literaturii noastre în această privire.

material furnizat de George CORBU, președinte al UER

(va urma)

„Cap ai, minte ce-ți mai trebuie?” (Ion Luca Caragiale)

NOROCUL LUI

Nevastă-sa i-a dat o derogare,
Din care dumnealui a înțeleș
Să tragă la măsca doar când îl doare,
Norocul lui că-l doare foarte... des!

Julian BOSTAN-GOHR

ALCOOLICUL

Este înzestrat cu harul
De-a fi foarte curajos:
El „se luptă” cu paharul
Până când... „îl pune jos”.

Marian CIOACĂ

LA UN CHEF

La șezătoarea literară
Confrații mei făcut-au haz
Că n-am fost beat din cale-afară...
Dar nici îngrozitor de treaz.

Nicolae BUNDURI

REFULARE DE ZIUA LECTURII

De cărți am fost îndrăgostit
Și toată viața am citit;
Acum, în vârstă, cu plăcere
Citesc, din când un când, o bere!

Gheorghe CIREAP

UNUI SCRIITORAȘ

CAM BEȚIV

Când va fi să-ți termini treaba,
Criticii pe seama ta
Vor nota: „A scris degeaba,
Când putea mai mult să bea!”

George CEAUȘU

INVITAȚIE LA COTNARI

De-un timp, e clar că-s tot mai rari
Degustătorii de Cotnari
Și nu c-ar fi prea mare dramă,
Dar se observă-n... epigramă!

Sorin COTLARCIUC

ULTIMA DORINȚĂ A BEȚIVULUI

De mai există lumea de apoi,
Fă, Doamne, cu puterea ta eternă,
În cer un bar, c-o masă și un Țoi,
Să pot să beau și ultima... cisternă!

Grigore CHITUL

LA BLOC

Vecinul meu, de la parter,
Când vine beat, din cartier,
Nu poate dezlega misterul
La ce etaj o fi... parterul.

Neculai DARIE

INSTANTANEU DE PRIMĂVARĂ

Când soața l-a găsit beat clei
Într-un decor cu flori de tei,
El a justificat că-n drumul
Spre casă l-a-mbătat parfumul.

Daria DUMESCU

SFAT

Când adevărul, cel divin,
Nu-l afli-n sticla-ntâi de vin
Nu te culca pe o sprânceană
Că, poate, e în damigeană.

Al. D. FUNDUIANU

**DE ZIUA BĂRBATULUI, NEVASTA
MI-A ARĂTAT RESPECT!**

Întors acasă beat, dar demn,
Întâmpinat cu tot tipicul,
Azi n-a mai dat cu polonicul,
Ci doar cu lingura de lemn.

Petru-Ioan GÂRDA

TESTAMENTUL UNUI ARDELEAN

La cât vinars mustește-n sânge
Ar vrea să fie îngropat,
Căci focul sigur nu s-ar stinge
În caz c-ar fi incinerat.

Elena LEACH

CURIOZITATE

La măsca când trage moșu',
Văd un fenomen ciudat,
Foarte greu de explicat:
Vinu-i alb, dar nasu-i... roșu!

Florin LEȘAN

UNUI BEȚIV

„Fie-i, Doamne, somnul lin
(Spuse popa) pe vecie”...
Dar când l-a stropit cu vin
Cât pe-aci era să-nvie.

Grigore LUPESCU

CONSECINȚĂ

Bețiv ca el, desigur, altul nu-i,
Motivul însetării lui se știe:
Cea vinovată este mama lui,
Că l-a-nțărcaț, sărmana, cu scrumbie!

Liviu Sergiu MANOLACHE

VOX POPULI

Un bețiv, în cap cu fumuri,
Decreta mai mult pe nări:
„România n-are drumuri,
Ci doar... șanțuri și cărări!”

Janet NICĂ

LA MOARTEA UNUI BEȚIV

La moartea lui fu mare supărare;
Avea atâta spirt îngurgitat
Încât, când i-au aprins o lumânare,
În clipa următoare-a explodat.

Dan NOREA

DUPĂ PETRECERE

Cu ale chefului urmări
Ne confruntăm, amice drag:
Tu mergi în față în zig-zag,
Eu te urmez... pe trei cărări!

Vasile PANFILE

UNDE DUCE BĂUTURA

Venind beat mort în ziua de chenzină,
Greșind și ușa, ce mai tura - vura,
A nimerit în pat la o vecină!
Deci, uite unde duce băutura...

George PETRONE

PARADOXUL BEȚIVULUI

A promis alaltăseară
C-o să bea doar „apă chioară”!
Și, de-atunci, acest bărbat
Umblă numai... „chior de beat”.

Ștefan-Cornel RODEAN

NEDUMERIREA BEȚIVULUI

Vreau să-nțeleg, de s-ar putea,
Când doar rachiu în gură-am pus,
Prin ce minune, viața mea
Pe... apa sâmbetei s-a dus?

Costel STANCU

BEȚIVUL

Cade peste el dugheana,
Nu mai are o lețcaie,
Bea de seacă damigeana
Și nevasta din bătaie...

Stela ȘERBU-RĂDUCAN

UNEI FOSTE BIBLIOTECARE

Printre cărți o viață-a stat,
Să citească s-a-nvățat;
Beat, bărbatul când sosește,
De la ușă îl... „citește”.

Adrian TIMOFTE

BEȚIVUL ȘI NEVASTA

Schimbă reciproc
Lovituri concrete:
El îi dă cu foc,
Ea îi dă cu sete!

Constantin TUDORACHE

POVE-ȘTIRI DIN LUMEA SATULUI

- Ce ești, lele, mânioasă,
Ori nu-ți sunt toți boii-acasă?
Păi, juncanii-s la arat,
Iar plăvanu-i mort de beat.

Ica UNGUREANU

- Eu nu sunt ca alții. Nu beau și nici nu fumez.
- Cum nu fumezi?! Aseară te-am văzut cu o țigară în gură...
- Aseară eram beat.

Festivalul satiră și umor, „POVEȘTEA VORBII”

Ediția a XIX-a
31 octombrie - 2 noiembrie
Râmnicu Vâlcea – Călimănești

Secțiunea EPIGRAMĂ

Tema 1: Apă, hrană, energie!
(trei epigrame)

Tema 2: Cine își pune mintea
cu nebunul este mai nebun! *Anton Pann*
(trei epigrame)

Secțiunea FABULĂ

Tema 1: D-ale măgarului
(o fabulă)

Secțiunea MADRIGAL

Stațiunea Călimănești
(un madrigal)

Termen limită de expediere a lucrărilor: **30 septembrie 2025.**

Lucrările vor fi expediate în sistem mot-to, fie online, fie pe cale poștală, acestea în trei exemplare obligatoriu și pe o foaie de concurs să nu existe decât lucrări la o singură temă.

Adresa poștală: Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea. Str. Maior V. Popescu, nr.8, Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea, cod 240151

Adresa email:
culturatraditionalavl@yahoo.com

Telefon: 0350407497

Festival Internațional de Literatură Umoristică**„ALB - UMOR”,****Alba Iulia, Ediția a XV-a****17 – 18 octombrie 2025****1. SECȚIUNEA EPIGRAME, 2 epigrame**

- **Tema:** 2 (două) epigrame, folosind cuvintele (inclusiv derivatele lor) „**cuie și talpă**”.

Obligatoriu ambele cuvinte, sau derivatele lor, se vor regăsi în catrenele trimise la concurs.

Epigramele se vor trimite în
4 (patru) exemplare

2. SECȚIUNEA PROZĂ SCURTĂ UMORISTICĂ

- **Temă impusă:** „**Alesul și culesul**”

Se vor trimite câte 2 (două) schițe (maximum 2 pagini și jumătate la 1,5 rânduri), în câte 4 (patru) exemplare

3. SECȚIUNEA RONDEL UMORISTIC

- **Tema impusă:** „**Femeia ar fi cinstită, de n-ar fi ispitită**”

Rondelurile câte 1 (unul) la temă, în câte 4 (patru) exemplare

4. SECȚIUNEA SONET UMORISTIC

- **Tema impusă:** „**Nevasta frumoasă e belea în casă**”

Sonetele se vor trimite câte 1 (unul) în câte 4 (patru) exemplare

5. SECȚIUNEA VOLUM

- Toate speciile literaturii umoristice, **exclusiv antologii**

Volumele vor fi trimise câte 4 (patru) exemplare din fiecare titlu.

*** Pot participa doar volumele de autor apărute în perioada iunie 2024 - iulie 2025, cărțile trimise făcând obiectul unei expoziții temporare, organizată de Biblioteca județeană „Lucian Blaga” Alba, în patrimoniul căreia vor intra toate exemplarele, cu titlu de donație.

6. SECȚIUNEA FABULĂ

- **Tema:** „**Judecată dreaptă**”

Fabulele se vor trimite **câte 1 (una) în câte 4 (patru) exemplare**

7. SECȚIUNEA PARODIE

- 0 parodie în 4 (patru) exemplare (cu ritm și rimă, respectând toate „canoanele” parodiei) la poezia: „**Iertări**” scrisă de poeta **Camelia Morda Baci** din Vineasa (Cugir)

8. Secțiunea Madrigal

Tema: Alba cetate milenară

Trimiterile pentru concurs, la adresa: Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba, str. Trandafirilor, nr.22, Alba Iulia, jud. Alba, cod 510113, cu specificația „**Pentru Festivalul “Alb-Umor”**”.

Plicul trimis va conține **lucrările în 4 (patru) exemplare** (pentru secțiunile de creație literară și volum) incluzând **pentru fiecare secțiune în parte**, un plic sigilat, care va conține datele de identificare ale concurentului.

Fiecare lucrare (pentru fiecare secțiune) va fi însoțită de un motto de identificare, motto ce se va regăsi și pe plicul sigilat.

Data limită de expediere: lucrările vor fi expediate **până în data de 19 iulie 2025 (data poștei)**. Sunt excluse trimiterile recomandate, care nu vor fi ridicate de la poștă.

Informații suplimentare:

Dorel Lazăr,

e-mail: lazardopress@gmail.com

tel.: 0723 919 237

„Vreți să știți când minte un politician?

Priviți-i cu atenție buzele și dacă ele se mișcă înseamnă că minte.”

(Winston Churchill)

NOSTALGII POLITICE

Sătul de-un partid oarecare,
Poporul dorit-a schimbare,
Iar azi, ca urmare-a urmării,
Dorește schimbarea schimbării.

Daniel BRATU

MOMENTUL ADEVĂRULUI

Imuni la sfaturi și porunci,
Sunt unii care, scrupuloși,
Spun adevărul doar atunci
Când recunosc că-s mincinoși.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

POTOP

A fost potop de ploaie-n România,
Ce-a inundat aproape toată glia,
Dar n-am scăpat, se vede, oameni buni,
Un alt potop de noi promisiuni.

Mihai CABA

PROFIL DE POLITICIAN

Nu-i credul, nici taciturn,
Iute-i pică fisa
Și-i semeț precum un turn,
Cum e cel din Pisa.

Toader-Dorel BAZGA

MINIFABULĂ

În urbea mea natală, un măgar
A fost ales, prin vot, parlamentar
Și de atunci, așa precum e vita,
Doar rage și izbește cu copita!

Nicușor CONSTANTINESCU

DUPĂ ÎNVESTITURĂ

Admirativ îmi spuse un amic
Și-mi arată un zero oarecare:
„Vezi, până ieri era nimic, nimic,
Iar azi nimic, de zece ori mai mare!”

Vasile BĂRZU

COALIȚIA DE GUVERNARE

Dânșii, de o vreme bună,
Să nu fie cu bănat,
Guvernează împreună
Și se ceartă separat.

Paul CURIMAN

CONVINGERI DESPRE ALEȘII NOȘTRI

De la un timp ne-am lămurit,
Că nu-s povești cu zâne:
Când au nevoie, ei promit
Și-apoi... promis rămâne!

Vasile BORDIANU

DILEMĂ

În vremea asta de prefaceri
Se-ntreabă domnul deputat:
Să urmărească-un nou mandat,
Ori să încerce noi afaceri?!

Eugen DEUTSCH

LA MOARTEA UNUI TRASEIST

Azi, sicriul îl va-nchide
Cu un ultim cui pe cel
Plâns de multele partide
Cărora le-a fost... fidel.

Iulian BOSTAN-GOHR

AMINTIRI DIN VIITOR

Un politruc cărunt
Striga la prefectură:
Să plece care sunt,
Să vină care... fură!

Alexandra DOGARU-ALDO

SUPĂRARE

Morții care au votat
La scrutin, acum oftează,
Că organele de stat
Și pe ei îi cercetează!

George EFTIMIE

POMENI ELECTORALE ROMÂNEȘTI

Cei tari, în vremuri austere,
Își fac, în special aici,
Din lefuri mari, din furt, avere
Și din... prăjirea celor mici.

Petru-Ioan GÂRDA

PĂRERE

Spre noii-aleși, în mare grabă
Mi-arunc privirea și susțin:
Par oameni toți a fi de treabă,
Doar că de treabă nu se țin.

Vasile LARCO

ANALIZĂ INSTITUȚIONALĂ

Pe baza unui soft modern,
Ion - robotul exigent -
A constatat că la guvern
E singurul... inteligent!

Ioan MAMAISCHE

DETERGENT JURIDIC

Când în politica stradală
Se mai ivește un scandal,
Justiția e ideală...
Ca o batistă pe țambal!

Ion MICUȚ

CAFEAUA, BĂUTURĂ INTELIGENTĂ

Eram un pesedist sadea,
Prostuț, cu ochelari de cal,
Dar, bând o ceașcă de cafea,
M-am pomenit că-s... liberal!

Janet NICĂ

UNUI POLITICIAN

Stânga, dreapta, eu socot,
Sunt totuna, din păcate
Căci, băgate pân' la cot,
Are mâinile-ocupate.

Dan NOREA

RECIPROCATATE**(UNUI FOST ȘI ACTUAL DEMNITAR)**

Pe vremea care a apus,
Amicul mă privea de sus.
Acum, când toate sunt pe dos,
Îl pot privi și eu de jos!

Virgil PETCU

POLITICA – NIMIC NOU

Spus într-un mod mai acătării,
Acesta-i adevărul franc:
Întotdeauna „talpa țării”
A fost ținută sub bocanc!

Vasile VAJOGA

- Dacă nu iei BAC-ul să uiți că ești fiul meu!
- A doua zi:
- Ei, cum a fost?
- Da' tu cine ești?

Calamburul epigramatic, epigrama o satiră concentrată

Cu această „concentrată” definiție, care aparține lui Tudor Măinescu, voi prezenta altă categorie de epigrame, și anume epigrame-calambur, adică acel gen bazat pe jocuri de cuvinte. Epigramele-calambur se realizează prin substituirea poantei epigramatice printr-o surpriză, înlocuind sau introducând unele simple litere, prin inversări, îmbinări de cuvinte sau prin mutațiile intervenite pe baza unor tehnici asemenea.

În unele dialoguri, oamenii de spirit își etalează cultura folosind jocurile de cuvinte. Aș aminti despre acel „principe al calamburului”, cum îl denumea Șerban Cioculescu pe Oscar Lemnaru, sau *Oscalambur*, care „era unul dintre acei jongleuri ai cuvintelor, prinse din gura altora și refăcute ca de geniul unui transformist, într-o formă de nerecunoscut”. Despre Mircea Eliade, care a studiat filozofia hindusă și și-a luat doctoratul cu o teză despre Yoga, Oscar Lemnaru a spus: „Mircea Eliade ne-a *hindus* în eroare”, iar Șerban Cioculescu a completat: *Yo-gafă!* La întoarcerea din India, Mircea Eliade a ținut un discurs, la o petrecere între prieteni. Atunci, Oscar Lemnaru a spus: „să bem în cinstea celui mai mare *indiot!*”

Când criticul Șerban Cioculescu l-a supărat pe scriitorul Tudor Arghezi, la apariția volumului „Ochii Maicii Domnului”, contestându-i structural facultatea obiectivității, singura după care se recunoaște romancierul de vocație, Oscar Lemnaru a „stins” litigiul dintre cei doi, cu acest calambur: „Arghezi e un scriitor *criticabil*, iar Cioculescu este un *critic... abil*”. Se știa despre Camil Petrescu că avea o intoleranță agravantă din cauza unei hipoacuzii și era poreclit „surdul”. Când cineva a spus „Camil e surd”, Oscar Lemnaru a adăugat: „E *ab...surd!*” Tudor Mușatescu spunea despre calambur că este „balul mascat al vorbelor serioase”. Epigramiștii care abordează calamburul dovedesc o cunoaștere a subtilităților limbii, a gramaticii, a semanticii și au măiestria de a întoarce din condei unele expresii sau cuvinte. Mircea Trifu nu considera calamburul o realizare de excepție, dar la concursurile pe care le organiza și juriza a premiat de multe ori asemenea creații. Iată, ca prim exemplu, o epigramă de acest gen, din creația lui **Ștefan Tropcea**.

MODERNISM

În trecut Umorul
Se numea și Haz,
Iar la ten, poporul
Îi spunea... obraz!

*

Mai dau un exemplu de calambur, realizat de **Aurelian Păunescu**:

Acum când încheiat e scorul,
Conștiincios pot confirma:
În viață totul e Umorul
Și cel cu **U** și cel cu **A**.

*

Poetul **Andrei Ciurunga** a scris și epigrame. Iată un exemplu de epigramă-calambur din creația sa:

UNUI CONFRATE

Cartea ta e un tezaur
Unde aflu, pas cu pas,
Un filon curat de aur
ea... mediocritas.

*

Profesorul emerit de matematici și epigramist, **Ion Grigore** a fost atras și de calambururi. Am ales două exemple.

UNUI CUPLU**CU DIFERENȚĂ DE VÂRSTĂ**

El, un Mercedes, ea o bibilică
Ce putea să-i fie chiar și nepoțică;
Într-o bună zi el făcu sincopă,
Ea muzică POP, el... muzică POPĂ!

*

DEZACORD GRAMATICAL

Foarte mânioasă,
Zise ea ritos:
-Geaba sunt focoașă,
Dacă n-ai focos!

*

De la **Alexandru O. Teodoreanu (Păstorel)** amintesc două epigrame-calambur:

CONTESTAȚIE FISCALĂ

N-am venit
Că am venit,
Am venit
Că n-am venit.

*

LA RESTAURANTUL**UNIUNII SCRIITORILOR**

Beau băieții harnici,
De cu seară-n zori,
Unii sunt paharnici,
Alții... turnători.

*

Epigrame au scris și mulți actori români. Iată câteva exemple de epigrame-calambur:

CATREN

Cin' se crede om cu minte
Că iubind n-a suferit,
Ori a suferit și minte,
Ori se minte c-a iubit. - **Nicolae Gărdescu**

*

LUCIEI STURDZA-BULANDRA

Lucia, prințesa,
Este un miracol,
Ea nu joacă piesa,
Ci se dă-n spectacol. - **Ion Manu**

*

În continuare, am selecționat din **Antologiile epigramei românești** următoarele calambururi.

VENITUL BOGATULUI

Venea bogatul Ics la ea,
Căci fata-ntruna îl chema:
„Să vii, drăguță, vreau mereu
Că-mi place mult venitul tău!”. - **Vero**

*

UNUI OM DE NEAM

Nu se poate, zău, mă crede
Fără de cusur un om,
Eu nu-s om de neam, se vede,
Iar tu nu ești neam de om! - **Ion Ionescu-Quintus**

*

TELEFONULUI MEU

Telefonul meu afon,
Ca și alte telefoane,
Câte-odată are ton,
Câte-odată are toane. - **Radu D. Rosetti**

*

DECLARAȚIE AMOROASĂ

Luminița-i fată bună,
Talentată și distinsă,
Tare-aș sta cu ea-mpreună,
Dar... cu luminița stinsă! - **Giuseppe Navarra**

*

TOAMNA

Toamna-i potrivită
Cu necazul meu:
Și ea ruginită,
Ruginit și eu. - **Florin Iordăchescu**

*

UNUI CUPLU

Deși sunt foarte populari,
În vechea noastră urbe,
Pe el îl știu în linii mari,
Pe ea în linii... curbe. - **Ștefan Șerban**

*

CULESUL VIILOR

Se tot petrece, anual,
Aceași milenară dramă:
Culesul viilor în deal
Și-al... „morților” mai jos, la cramă!

- *Alexandru Clenciu*

*

ALPINIST DE OCAZIE

Muntele, din vale,
Pare-un handicap,
Și-am rămas la poale
Date peste cap. - *Mihai Frunză*

*

CONFESIUNE DE 1 APRILIE

Soția mea se dovedește
De-o consecvență colosală:
O zi pe an mă păcălește
Și-n restul zilelor mă-nșală.

- *Mircea Trifu*

*

SCUTIRE DE SALUT

În două cazuri, după mine,
Poți fi scutit să zici „Salut”:
Când insul ți-e necunoscut
Sau dacă îl cunoști prea bine!

- *Stelian Filip*

*

UNUI RATAT

Când privesc înalta-ți frunte,
Zic și eu - pus pe butadă -
Că puteai să fii un munte,
Dacă n-ai fi fost... „grămadă”.

- *Giuseppe Navarra*

*

MOTIV DE DEZILUZIE

Omul, spune-o zicătoare,
Nu e bine-n drum spre creste,
Nici să fie ce nu pare,
Nici să pară ce nu este.

- *Nicolae Dragoș*

*

MINTEA DE PE URMĂ

Eram puștan, era frumoasă,
Mă ofticam că nu mă lasă;
Azi sunt căsătorit cu ea
Și ce n-aș da de m-ar lăsa!

- *Florin Rotaru*

*

AUTORLÂC

Se-ntâmplă și-n literatură
Obişnuita tevatură,
Că-n breaslă, unii mai aparte,
Au multe cărți, dar nu au carte.

- *Elis Râpeanu*

*

RUGĂ PENTRU ALEȘII NEAMULUI

Celor ce-ngrijesc de „turmă”,
Dumnezeule Prea Sfinte,
Dă-le mintea de pe urmă
Să ne ducă înainte.

- *Ioan Toderașcu*

*

COLEGIILOR MEI

Când în cabinetul său,
Șeful i-a-ntrebat de mine,
Unii m-au vorbit de rău,
Alții m-au... tăcut de bine.

- *Constantin Tudorache*

*

UNUIA CARE A ȚINUT O CONFERINȚĂ DESPRE FEMEI

Își încheie teoria,
Îmboldit de toți hormonii:
Sunt femei „jos pălăria!”
Și femei „jos pantalonii!”

- *Ștefan Marinescu*

*

Închei cu un calambur, intitulat
APEL, scris de epigramistul basarabean
Ion Diviza:

Urlu cât mă ține gura
În Sahara românească:
Oameni, apărați natura...
De natura omenească!

**Material selectat din volumul
REPORTER ÎN REGATUL EPIGRAMEI,
autor Constantin TUDORACHE**

*„Ai grijă când citești cărți pentru sănătate.
Poți muri din cauza unei greșeli de tipar.”
(Mark Twain)*

Noi să fim sănătoși!

LA O VÂRSTĂ

Azi sunt foarte obosit
Și mi-e greu să o și spun:
Toată ziua am fugit
Gândurile să-mi adun.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

PROBLEMA PENSIONARULUI

Uitarea-n starea cea mai pură
E de la mână pân' la gură,
Dar văd, când se mai duce-un an,
Că trece și la alt organ...

Gheorghe BĂLICI

PRIN SPITALE

Reflectăm, într-o clipită,
Grași și slabi, de ne privim:
Câtă lume-i chinuită...
De regim!

Vasile BĂRZU

ÎN SPITALELE DE AZI

La inimă când simți un șoc,
Pe la spital, supus erorii,
E ca la jocuri de noroc...
Câștigă doar operatorii.

Nicolae BUNDURI

LA CHIRURG

Ajuns pe masa lui, merg toate strună,
Succesul însă este garantat
Și de-o anestezie cât mai bună,
Și, mai ales, de plicul strecurat.

Mihai CABA

UNUI MEDIC

Văzând că pacientul iar
Veni la dânsul fără dar,
Îi spuse medicul, tăios:
- Să fii matale sănătos!

Mircea CAVADIA

STAREA SĂNĂTĂȚII

Nu pot să spun că stau prea bine
Iar să mă caut n-are rost:
Din patru medici, unde-am fost,
Trei arătau mai prost ca mine!

Vlad CERNEA-JERCA

PARADOXURI

Îți faci transplant de păr la turci,
Dorind să fii un soț model,
Da-n explicații te încurci,
Că soața a fugit c-un chel!

Gheorghe CIREAP

ALZHEIMER

Este sigură pe sine,
Doctorii i-au spus să se...
Când și-a amintit cu cine,
Tocmai a uitat să... ce!

Adela COTUL

CONFESIUNE

Am strâns în anii tinereții,
Prin osteneala mea, bani grei;
Mi-ajung pân' la sfârșitul vieții,
De mor chiar mâine, pe la trei!

Ion DIVIZA

DOCTOR INCOMPETENT

Nu îmi poate spune
Clar din ce pricină
Simt o slăbiciune...
Pentru o vecină.

Petru-Ioan GÂRDA

VIAȚĂ CUMPĂTATĂ

El abateri n-ar avea,
E cuminte și sfios,
Nu fumează și nu bea...
Ca să moară sănătos!

Petre GIGEA-GORUN

OBSERVAȚIE

Observația-i de ani,
Privitor la sănătate:
Sănătosul fără bani
E bolnav pe jumătate.

GOETHE

(traducere de
Florea Ștefănescu)

URARE DE BINE

E deșteaptă și frumoasă,
Are bani și tot ce vrea;
Păi, să fie sănătoasă!
(Altfel nu mă culc cu ea!)

Alexandru HANGANU

PACIENTUL LA PSIHIATRU

Întrebat de când a observat
Că ar fi un cal adevărat,
A răspuns, privind absent pe geam:
„Cam de când un mânz frumos eram!”.

Mihai HAIVAS

PRIORITĂȚI

Din zori în seară tot o grabă,
Muncind încovoiat din spate,
Fiind cu ochii după treabă,
E greu să-ți vezi de sănătate.

Vasile LARCO

EXTAZ

Fericit s-o văd cum crește,
Iarba verde de acas',
Sufletul mi-l încălzește
De-o usuc și-o trag pe nas!

Radu PĂCURAR

DIAGNOSTIC

Am fost la doctor că-s bolnav
Și, după un atent consult,
Mi-a zis că nu-i așa de grav,
Iar boala n-o voi duce mult!

Stelică ROMANIUC

OPERAT

Întreb pe doctor într-o doară:
- Iar m-ai tăiat, e-a treia oară,
Decât să coși, tot iar și iar,
Nu pui, mai bine, un fermoar?

Laurențiu TURCU

GRIJI

Deși bolnav, adus de șale,
Cam șubrezit de câte toate,
Alerg la medic, prin spitale,
În loc să-mi văd de sănătate.

Zeno TURDEANU

URGENTĂ

Nevoie-i de-un spital, e clar,
În care-n starea-i maladivă
Să stea sistemul sanitar
La terapie intensivă!

Vasile VAJOGA

La psihiatru:

- Domnule doctor, este un pacient în sala de așteptare care pretinde că este omul invizibil...
- Spune-i că nu pot să-l văd azi...

Măsura versului - Strategiile epigramistului

Măsura versului este strâns legată de **ritm**, în sensul că lungimea unui vers se măsoară în silabe (accentuate și neaccentuate), grupate în picioare metrice. Epigrama este specia literară care poate servi ca model de concizie nu numai în desfășurare de idei, ci și ca formă. Astfel, în cadrul celor patru versuri (rareori două sau trei), elementele funcționează ca un tot, concizia realizându-se, în egală măsură, prin mesajul de idei, „construirea mecanismului” exprimării – toate acestea (și altele) concurând la reușita epigramei; versurile formează un tot cu planuri de rezonanțe întrepătrunse, care converg spre poantă. Se înțelege de la sine că măsura celor patru versuri, în interiorul cărora are loc „mecanismul epigramatic”, e supusă aceleiași cerințe a economiei: deși nu există limitări obligatorii, epigrama și-a statornicit versul la 7-8 silabe, structurate în patru picioare ritmice – iambice sau trohaice; versurile epigramelor scrise în amfibrah, puține la număr, au, de regulă, 9 silabe – trei picioare amfibrahice.

Catrenul clasic românesc se caracterizează prin versuri egale, ca măsuri ritmice, ceea ce conferă simetrie și armonie. Strategia și arta epigramistului constau în dozarea materialului lingvistic astfel încât să nu existe **balast** (umplutură), dar nici **lipsă** în exprimarea firească a ideii.

Nu e cazul ca preferința epigramei pentru această măsură sa-i îngrijoreze pe adepții „înnoirii” speciei și nici pe cei ce se tem de „anchilozarea” ei, de „clișeu”, de „stereotip” etc.; acest cadru asigură, formal, unitatea în varietatea de manifestare a talentului, a ideilor, constrânge la performanțe specifice, solicită ingeniozitatea etc. Cei care pledează pentru înmulțirea versurilor, „inventând” forme mai lungi (oare din dorința de a ieși, cu orice preț, în relief sau din neputința de a concentra **demonstrația epigramatică** în rama celor patru versuri?), revin, în mod inevitabil, la forme revolute care, ca și azi, au circulat paralel cu greu de realizatul catren, care a rămas o constantă în evoluția seculară a acestui produs literar.

Catrenul cu versuri de 7-8 silabe se bucură de tradiție la români, atât în folclor (în strigături, poezii, texte de cântece), cât și în literatura cultă, începând cu dedicațiile la stemele țărilor românești din cronici, stihurile lui Varlaam, și, trecând prin literatura premodernă (Prale, Iancu Văcărescu, Al. Hrisoverghi, Al. Donici, Anton Pann ș.a.), până la primele catrene umoristice din „foile glumețe” scoase de N.T. Orășanu, B.P. Hașdeu ș.a., ajungem la epigrama clasică modernă. Ca modalitate rar întâlnită, o variație la catren și-a permis Păstorel care, prin al cincilea vers, aduce o poantă în plus.

În extrema concentrării maxime, amintim așa-zisele „epigrame într-un vers”, numite și „epigrame... în proză”, dar care pot fi socotite definiții umoristice, demne de un dicționar de profil. De altfel, însuși autorul unor asemenea „epigrame” date mereu ca exemplu de unii confrăți, Gheorghe Hulubei, era conștient că acestea nu sunt epigrame și, ca „medic”, le intitulează „microradiografii”: *MITĂ – Și nu ne duce pe noi în ispită; INAPȚI – Nici tu icre, nici tu lapți; UMANITARĂ – Se caută călău cu mâna ușoară etc.*

Versul de 7-8 silabe nu e nici prea lung, nici prea scurt. Măsura de 9-10-11 silabe asigură mai greu concentrarea specifică epigramei; în general, în asemenea catrene, se strecoară și elemente redundante, cu atât mai mult în catrenele cu versurile mai lungi, deși nu sunt excluse nici în acest caz reușitele:

*Fete sprintene, pe gheață, zburdă calde, emotive,
Aruncând spre galerie ochi șagalnici și ștregari
Și privind cum cad pe spate fetișcanele sportive,
Un pensionar, pe margini, face sport sub ochelari.*

Într-un material prezentat la a II-a ediție a Festivalului „Eterna epigramă” de la Cluj-Napoca, din 16- 17 aprilie 1988, regretatul confrate Vasile Langa scria în materialul prezentat: „*Primejdia ce paște epigramele cu vers lung este prolixitatea, o încărcătură greoaie, adesea de prisos, care îi scade epigramei din sprinteneală și din forța de penetrație în conștientul cititorului, dar, mai ales, al ascultătorului*”. Dar nici să fie prea „sprintene” parcă nu sună bine: poanta țâșnește cumva singură, fără nici o pregătire a cititorului în protază. Pentru că epigramelor de 5-6 silabe simți că le lipsește ceva din simetria prestabilită. Cert este că, și într-un caz și într-altul, epigrama cu adevărat reușită (din care nu se poate scoate sau adăuga nimic), măsura versului adaptându-se organic cu „demonstrația”, este imună la asemenea scheme cu pretenție de originalitate.

În epigrama contemporană, se întâlnesc catrene cu ultimul vers foarte scurt – pe jumătatea celorlalte trei sau pe sfertul acestora, preluând o formă coșbuciană, cum specifică, în articolul amintit, Vasile Langa. „Poetul țărănimii” introducea adesea al cincilea vers scurt și, prin acest adaos, aducea o imagine/idee surpriză:

Iat-o plină!
*Dinspre munte
Iese luna din brădet
Și se-nalță-ncet, încet,
Gânditoare ca o frunte
De poet.*

Epigrama însă nu mai are răbdare: ea scurtează drumul spre poantă sacrificând chiar o parte din corpul ei – versul al patrulea, dar o face cu mari riscuri. Cu toate că unii susțin că această formulă constituie o realizare lăudabilă, că acest ultim vers atât de scurt face poanta să cadă „ca un bici sau ca un fulger, ca o ghilotină”, în asemenea cazuri reușitele sunt foarte rare: nu orice scurtătură duce la drumul dorit, aici – la câștig literar. Concentrarea maximă, virtuozitatea prozodică, construcția și, mai ales, curgerea firească a expresiei, astfel încât totul „să se țină” – nimic să nu fie în plus sau în minus – toate acestea duc cu adevărat la reușită, amputarea din versul IV transformându-se în bătaie pe piciorul care face saltul în ideea-surpriză; astfel se ajunge la plonjarea în banalul cu pretenții de performanță.

Același lucru se poate spune despre catrenele în care versurile 1 și 3, de 4 picioare prozodice bimembre, alternează cu celelalte versuri (2 și 4), de 3 picioare prozodice (Florea Ștefănescu i-a spus autorului unui asemenea catren: „*Dacă dansai cu o parteneră, îi rupeai picioarele*”, fapt ce nu l-a împiedicat nici pe el să-și calce, uneori, partenera de dans):

UNUI REDACTOR

*În școală-a fost un necioplit
Și slab la-nvățătură,
Iar azi cioplește fericit,
Dar la o editură!*

PĂREREA VECINILOR

*După multă căutare,
Și-a găsit perechea:
Are-o soață-ascultătoare...
Trage cu urechea!*

Deși rimează versurile de aceeași lungime (3 cu 1, 4 cu 2), nu e greu de constatat că asemenea catrene par scrise în fugă și că le lipsește armonia. Și, cum măsura are un număr inegal de **picioare**, simți că se fac pași călcând cu un picior pe trotuar și cu celălalt în rigolă. Această senzație este și mai puternică în cazurile în care versurile de 4 picioare al-ter-nea-ză cu cele de numai două picioare:

PESIMISM

*Orice-ntâmplare o-ncheie la fel:
Trage ponoasele.
Chiar și norocul, de-ar da peste el,
I-ar rupe oasele.*

Iată o „epigramă” care a obținut premiul III la concursul organizat de U.E.R., pe trimestrul II/2002, la tema liberă:

CLASA POLITICĂ

*Avem pentru critică
Pe plai mioritic
O clasă politică
De tip... neolitic.*

Deci, în privința măsurii versurilor, se poate afirma că epigrama se simte întregă, rotundă, atunci când cele 4 versuri sunt egale.

Foarte rare sunt epigramele cu versuri formate din două picioare, ca în următorul exemplu, care se joacă cu ritmurile trohaic și iambic și care poate fi structurat ca un distih:

CONSACRATUL

*Exemplar
de interes –
scrie rar,
apare des.*

Goana după „performanțe” duce la catrene cu un corp și mai redus: Barbu Lăzăreanu se adresează revistei „Litere-Arte” astfel: „*Litere – / Arte / Țitere / Sparte*”. Renușmit pentru „impact” este catrenul lui Păstorel, adresat poetului Pirin: „*La vin/ Divin/ La vers/ Invers*.” Cu titlu de curiozitate, remarcăm și următorul record, care-i aparține lui Ioan Pop: *SOLDAT ÎN PERMISIE* – „*Leat/ Șui/ Beat/ Cui*.” Acestea pot fi considerate niște bizarerii.

Prof.univ. dr. Elis RÂPEANU

„În vremurile bune prietenii ne cunosc. În vremurile grele noi îi cunoaștem pe ei.”

Prietenul de serviciu

(John Collins)

SERVILISM

Șeful meu, persoană fină,
Îmi oferă mare leafă
Și de-o vreme, la cantină,
Am ajuns să-i suflu-n... ceafă.

Toader-Dorel BAZGA

FĂȚARNICUL

Mult m-am stresat, ca om lucid,
În vorbe când a pus acid,
Dar m-am temut și n-am dormit
Abia când dulce mi-a vorbit!...

Gheorghe BĂLICI

UNUI AUTOR

CARE SE TEME DE PLAGIAT

I-a dat un critic atestare,
Și-acum de teamă a scăpat,
Că-n toată opera nu are
Nimica bun de... plagiat.

Iulian BOSTAN-GOHOR

„PRIETENUL” MEU, CONSACRATUL...

Nu-i geniu, dar muncește
Întruna, taciturn,
Cărându-și pe mutește
Și fildeșul la turn.

Daniel BRATU

PRIETENUL DE FAMILIE

Deși aș bea cu el un țoi,
Un ghinion mă cam apasă:
Amicul vine pe la noi,
Taman când nu sunt eu acasă!

Nicolae BUNDURI

RĂSPUNS

UNOR CALOMNIATORI

De-ar ști omul unde mâine
Îl va duce-al vieții val,
Jean Valjan doar pentru-o pâine,
Corbu pentru-un cașcaval!

George CORBU

SPOVEDANIE

În lumea cea de muritori,
Nu-i niciun om fără' de păcat;
Vândut, am fost de multe ori,
Dar niciodată... cumpărat.

Adela COTUL

UNUI CUNOSCUȚ

De la prostul promovat
Nu mai poți avea pretenții,
Că-ntre timp și-a inhibat
Chiar și bunele intenții.

Grigore COTUL

AMICIȚIE

Amicul nu-i ființă snoabă
Ci grădinarul ce te-alină;
Când ai probleme-ți pune-o roabă
De bălegar, la rădăcină!

Valentin DAVID

NOUL ANGAJAT

Fiind un om și jumătate,
Ca să nu intre la necaz,
A demonstrat că are spate
Și nu-i mai trebuie obraz...

Florina DINESCU

VECIN ÎNTORS INOPINAT

Când, aseară, cu uimire
Ne-a surprins în dormitor,
I-am strigat, spre liniștire:
Eu sunt tu din viitor!

Petru-Ioan GÂRDA

UNUI ZGÂRCIT

Până-acum, la bătrânețe
Și-a păstrat un vechi tipic:
N-a dat nici măcar binețe,
Întrucât nu dă nimic.

Petre GIGEA-GORUN

ÎNȚELEPCIUNE

Acel ce-n viață-și află rostul
Îți poate spune pe de-a dreptul:
Decât la un câștig cu prostul
Prefer la pagubă deșteptul.

Elena LEACH

DELATORUL

Dânsul are doar un viciu:
Spune bancuri la serviciu,
Însă și virtute multă,
Tot turnând pe cei ce-ascultă.

Vasile MANOLE

CÂND ȘEFUL STRĂNUTĂ

Zice gura către șef:
- Să trăiți, să faceți chef!
Gândul, liber, mai ocult:
- Să trăiască... dar nu mult!

Viorel MARTIN

SATURAȚIE

Având prieteni în armată
Să spun, probabil, nu se cade
Că-n vara asta-nfierbântată
M-am saturat de-atâtea grade!

Constantin MOLDOVAN

PREFAȚATORULUI MEU

De-atâtea laude-avui parte
Încât, maestre, eu te rog
Să nu mai pui prefața-n carte –
Prea seamănă a... necrolog!

Ion MORARU

SPERANȚE

În școală, mod de viață mai aparte,
Școlaru, -n care mari speranțe-ncap,
Mai pune mâna uneori pe-o carte,
Să-i dea cu ea colegului în cap!

Janet NICĂ

Un șut în spate-ți prinde bine
Atunci când lenea zace-n tine,
Dar nu și când atârni de-o ață
Și ai prăpastia în față.

Elis RÂPEANU

RESEMNAȚE

Ce pot eu, Doamne, să mai zic?
Pe „igrec” mi l-ai dat amic...
Putea să fie mult mai rău:
Ca eu să fiu amicul său!

Florin ROTARU

MODESTIE OLTENEASCĂ

Faima ne-așeză, decent,
Primii-n țară-n clasament,
Iar ceilalți sunt, după noi,
Mult mai jos de locul doi!

Nelu VASILE

- Ești mai frumoasă fără ochelari!
- Dar nu port ochelari!
- De ai mei zic...

Cronici...

Zâmbind în Aprilie...

Cea de-a XXIII-a ediție a Festivalului Național de Satiră și Umor „Zâmbete în Prier” s-a desfășurat în ziua de 27 aprilie 2025, evenimentul fiind găzduit de Casa Culturii din orașul Vișeu de Sus.

Umoriști din toată țara au fost întâmpinați, încă de sâmbătă după amiază, la Pensiunea „Potcovaru”, de către doamna Silvia Grad, gazdă nemaipomenită pe toată durata desfășurării... ostilităților, persoană care a demonstrat că în Maramureș ospitalitatea este menținută, în continuare, la cote foarte ridicate.

Duminică, începând cu ora 10, a avut loc festivitatea de premiere, remarcându-se - ca de fiecare dată - domnul Lucian Perța, sufletul Festivalului maramureșean, alături de acesta fiind directoarea Casei de Cultură, doamna Ileana Horj și mulți alții care - ca peste tot - se văd mai puțin, dar fără ei nimic nu ar fi așa cum ar trebui să fie.

Conform tradiției, nu a lipsit nici de această dată domnul primar Vasile Coman, însoțit de viceprimarul Marius Andreica, cei care împreună cu domnii consilieri locali și cu sponsorii, ing. Mihai Boga și dr. Vlad Lazu au făcut posibilă respectiva manifestare culturală.

A fost un regal de epigramă, parodie, gazel și pantum, susținut de către premianți, cu replici spumoase din sală, spre deliciul celor prezenți, iar premiile au fost însoțite de vestitul... lapte de pupăză (horincă), dezlegător de limbi și legător de prietenii.

După masa de prânz, gazdele noastre au organizat o excursie, cu căruțele, pe Valea Vinului, acolo unde - lângă celebrele borcuturi - s-a învățat „bătuta vinului” și s-a vizitat casa părintească a Firuței Prezășului (doamna Perța!), cei prezenți admirând o minunată colecție de caricaturi care-l reprezintă pe domnul Lucian Perța, precum și bogata bibliotecă a familiei. A fost o experiență de neuitat și o bucurie a

spiritului pe aceste meleaguri locuite, cândva, de dacia liberi, fiind astfel cu atât mai ușor de înțeles originea felului mândru de a fi al moroșenilor.

Pe drumul de întoarcere am apreciat, încă o dată, priceperea cu care și-au condus superbii cai (câte doi la fiecare căruță) cei doi vizitii, Nicu și Vasile, oameni sociabili și prietenoși, poate și pentru că am fost cuminți și n-am dat, după ei, cu... bolovan. De-a lungul întregului traseu am fost însoțiți, ghidați și pozați de către Cătălin, Alina și Eva Perța (plus mezină familiei), alături de prietena Maria Cristina Șimon care ne-a înveselit sufletele cu strigăturile și cântecele locului.

Seara, participanții au fost invitați la masa festivă, acolo unde, printre bucatele tradiționale stropite cu vin și horincă, s-au strecurat și concursurile ad-hoc, câștigătorii fiind premiați de către vișeuani generoși aflați în sală. Muzica din Maramu a completat această frumoasă reuniune, vocea tinerei interprete Rebecca Danci, participantă la concursul „Românii au talent”, încântând audiența, alături de o formație locală alcătuită din trei tineri talentați (o fată și doi ceterași).

Și cum tot ce-i fain nu ține mult, după o noapte relativ liniștită, a venit și ziua plecării. Luni, după micul dejun, urmat de pozele, îmbrățișările și pupăturile de rigoare, ne-am luat rămas bun de la organizatori și de la doamna Grad, simpatica proprietară a pensiunii „Potcovaru”, cu regretul că Festivalul „Zâmbete în Prier” nu se organizează măcar de două ori pe an...

Suntem foarte mulțumiți
C-am scăpat... nepotcoviți!

prof. Constantin MOLDOVAN
(articol apărut în cotidianul
Monitorul de Suceava, 08.05.2025)

„Când îmi aduc aminte îmi vine să uit totul!”

(Pajo Kanizaj)

LEGE

O spun direct, precum mi-i felul,
În căsnicie-i lege sfântă:
Nu-i grav când „găinușa” cântă,
E grav când tace „cocoșelul”!

Gheorghe BĂISAN

COMPONENȚA FIDELITĂȚII

Puțină lene și puțină frică
Cu-n pic de oboseală-amestecate
La care totuși, zice-se, nu strică
S-adaugi picul de fidelitate.

Gheorghe BĂLICI

SOACRĂ FĂRĂ SFÂRȘIT

O veste am primit azi după-masă,
Că soacra mi-a plecat la ea acasă.
M-am bucurat. Mi-am amintit, apoi
Că tot la ea acasă stăm și noi!

Daniel BRATU

ARMONIE ÎN FAMILIE

Deși mai trec pe la bufet,
În casă noi o ducem bine,
Dar soața are un secret,
Ceva mai tinerel ca mine.

Nicolae BUNDURI

POVESTE DE DRAGOSTE

S-au cunoscut și s-au iubit
De când munceau afară,
El... un băiat introvertit,
Ea... nerulată-n țară.

Grigore COTUL

APROAPE FOLCLORICĂ

S-au dus un moș cu o leliță
Să se iubească-ntr-o căpiță
Și-ajunși acolo-au constatat
Că ce-a fost verde s-a uscat!

Ion DIVIZA

PROVIN DINTR-O FAMILIE DE TURNĂTORI

Când tata-a racolat-o pe mămica,
Un timp, pe-ascuns, ei au colaborat;
Bunicul n-a știut și nici bunica,
Până în clipa-n care... m-au turnat.

Mariana DOBRIN

BĂNUIELI NEÎNTEMEIATE

Îi șoptise cineva
Că-ntre ei ar fi ceva;
Când o prinse c-un amic
Nu era-ntre ei... nimic!

George EFTIMIE

POLITICĂ ÎN FAMILIE

Cum ne definim tandemul
Când ne ciondănim nițel:
Ea îmi spune că-s Sistemul,
Eu, că-i Statul paralel.

Petru-Ioan GÂRDA

PRIETENUL CASEI

Îl inviți la un pahar,
Însă nu știi ce te paște;
Un prieten, așadar,
La nevastă se cunoaște.

Dimitrie JEGA

PENTRU PERPETUAREA FAMILIEI

Soțul cum nu-i iubăreț,
Soața, fire mai sprintărară,
I-a făcut copii c-un terț
Ca nici capul să nu-l doară.

Vasile MANOLE

PE MORMÂNTUL UNUI SOȚ

A murit - și de soție
Despărțit e pe vecie.
Lui, așa îi fuse scris:
Să ajungă-n paradis!

Viorel MARTIN

PENTRU 50 DE ANI DE CĂSNICIE

PRIMĂRIA NE-A OFERIT

1000 DE LEI

Ne-a dat un premiu Primăria
Și mi-a șoptit atunci soția:
- Păstrează banii pentru tine,
C-ai suferit mai mult ca mine!

Ion MICUȚ

LAMENTAREA UNUI BĂRBAT

Cum sufletul femeii este
Deschisă carte, pot să zic:
Eu o citesc, dar prind de veste
Că nu-nțeleg din ea nimic!

Cătălina ORȘIVSCHI

CITIND PRIN CĂRȚI

Eu găsit-am scris prin cărți
Și de-atuncea un gând am:
Să n-ajung să fiu bigam,
Să spal vase-n două părți.

Ionel ORȘIVSCHI

REGRET CONJUGAL

Eu cu soața m-am certat,
Deci regret, ce pot să spun,
Căci la mă-sa a plecat
Fără să-i urez „drum bun“!

Nicolae PEIU

Este-o vorbă paralelă
Cu-altă vorbă, ca-ntr-o taină:
Soața faină nu-i fidelă,
Cea fidelă nu e faină.

Elis RÂPEANU

METAMORFOZĂ

S-a măritat cu un erou,
Înalt, frumos, cultură vastă
Și divorțează azi de-un bou...
Ce mult te schimbă o nevastă!

Stelică ROMANIUC

SOȚIA, DESPRE SECRETUL UNEI CĂSNICII DE DURATĂ

Povața mamei mele o ascult
Și-o ducem bine, de atâția ani:
Eu cheltuiesc din ce în ce mai mult,
Ca el să n-aibă, pentru-amante, bani.

Vali SLAVU

SOȚIA FOTBALISTULUI

Nevasta lui, prevăzătoare,
Nu duce-o viață plicticoasă:
Când joacă el în deplasare,
Ea are „meciuri” grele-acasă!

Ioan TODERAȘCU

- Părinte, ieri a fost soția la spovedanie...
ce a mărturisit?
- Secret, fiule... numai ai grijă cu coarnele
alea... să nu-mi dărâmi vreo icoană!

Cronici...

De la Buzău la Ciuta și retur (Cronica de festival - Festivalul „Cât e Buzăul de mare”, Buzău, 2025)

Motto:

În Sala cea mare disting
Cum tremură-a vrajă pereții.
Când cântă artista Seling...
Pe bot, se ling, aprig, poeții.

Am ajuns bine și-n voie, întâmpinați fiind de organizatorul Festivalului ca de o pâine caldă și zâmbitoare, iar sala de ceremonii a Hotelului Pietroasa a fost gata să plesnească de prea-plinul de diplome roșii ca focul și diplomați în discurs. Nu toți.

La masa președinților, discuțiile au căpătat accente de dispută editorială și de „Laudă semnului”. Înțelegând aluzia blagiană, am alergat la somn, cu gândul la-ncărcata zi ce-avea să urmeze degrabă.

Până la Pârscov, la Casa Memorială Vasile Voiculescu, fac-totumul Mihai Sălcuțan, acest evlavios Papă Leon al XXVI-lea, ne-a povestit, cu aplicație, câte-n lună și-n stele, despre atracțiile meleagurilor buzoiene, inclusiv despre ilustrul episcop Chesarie, ctitor al eparhiei Buzăului.

Auzind povestea frontispiciilor pe care episcopul Chesarie a impus, cu patriotism, existența unui brâu sculptat sau pictat, format dintr-o înșiruire de bărbați daci și romani, am ticluit un catren, demn de citit la masa de plecare:

FEMEIA DACĂ

Privind la frontispicii, o să tac,
Ori ce-o să spun, desigur, n-o să placă -
De n-ar fi fost pe-aici bărbatul dac,
Cum ar fi fost femeia dacă, dacă...?

La Pârscov, încălțați cu punji albastre, ne-am îmbulzit în jurul domnișoarei Cristina, custodele Casei Memoriale Vasile Voiculescu, unde am citit un nou catren ad-hoc, spre desfătarea (nemărturisită) lui Mihai Sălcuțan:

GRĂMADĂ

Mulți oaspeți, astăzi, știe orișicare
Chiar Voiculescu ar fi vrut să vadă
Și-apoi, c-o bucurie foarte mare,
Ar fi aplaudat așa grămadă...

Ce-i drept, m-am oprit înainte ca desfătarea să dea-n clocot și n-am mai citit a doua producțiune:

ÎN TEMPLU

Intrat-am ca-ntru-n templu de hârtie,
Sfioși și-n suflet foarte tulburați,
Visând la prea-frumoasa-i poezie,
În Casa sa, temeinic... încălțați.

Încălțați și încântați am privit și ascultat cuminți, bucuroși în sine că n-am mai fost la vulcanii noroioși, prin noroaie, dar n-am scăpat de unele bine-cuvenite admonestări.

După masa bogată, parcă în ciuda curelor de slăbire, autocarul s-a mișcat iar la (aproape – „legi, năravuri se-ndulcesc”) fix și ne-a dus la Sala Mare, unde mulțimea presa ușile, nerăbdătoare s-asculte epigramiștii (sic) și pe Paula Seling. Înainte de apariția artistei, m-am bucurat de bucuria celor 2 (doi) supremi laureați, căroro le-am fost conducător... auto, Sanda Nicucie (premiul I la epitaf) și Vasile Vajoga (premiul I la epigramă).

Paula Seling, cireasă de pe tort, privighetoarea neamului de-acum, cu farmec și talent actoricesc, ne-a cântat și încântat (vezi motto), de nici n-am simțit când timpul trecut-a, iar cina de taină, după magiile lui Vasile Vajoga cu bikini și fără, s-a tot lungescu-apoi, de-am ajuns (doar câțiva) caricaturi avramești spre ore dintâi.

Dimineți cu ferestre deschise ne-au prins în figuri, de nerecunoscut în lipsa ochelarilor de soare-n ochii mici.

Cu cap-compas Ciuta, pe drumul spre Brașov și Radu Păcurar cu Mihai Teognoste-n avans răzbit spre roza lor de gânduri și bidoane, ajuns-am la Florin Rotaru, cel care și-a creat un rai pe plai buzoian, unde și-ar putea face grădină cu prieteni oricând. Bucuroși de-apropierea de el și de familia lui minunată, minus feciorul Mihai cel Întâiul propăvăduitor de chimie, plecat la concursuri, ne-am ospătat grație Laurei și adăpat grație lui Florin și am vorbit de am uitat de trenul Sandei cel iute plecător.

În grabă, am preluat câteva exemplare din excelenta antologie „Epigramiștii noștri”, realizată de Florin Rotaru și Constantin Tudorache, corectată de Grigore Cotul și ilustrată cu excelentele caricaturi ale lui Costel Pătrășcan.

Pe drumul de întoarcere-am rememorat secvențe de aur ale deja fostei ediții, cu magul Vasile Vajoga, printre care încântarea provocată de Paula Seling, cuvântarea, din ce în ce mai concisă, a președintelui Uniunii Epigramiștilor din România, George Corbu, consecvența lui Mihai Sălcuțan, lejeritatea lui Gabriel Ilie, cancelarul, valențele extraordinare de comunicare prin telefon ale regretatei Teodora Pascale și altele, plus intersecția cu drumul spre Costești, de unde încă arunca străluciri trofeul de la Mizil al marelui epigramist Ioan Toderașcu.

Acasă ajuns, am verificat integritatea șepcii lui Gheorghe Bâlici și-am scuturat-o de praf. Era cazul.

A consemnat, Daniel BRATU

„Cine se aseamănă se adună.”
(proverb românesc)

A-REALUL MIORITIC

DRUMURILE NOASTRE

Se-ntind găuri cu duiumul
Sub al țării cer albastru,
Dar nestingherit ni-i drumul...
Spre dezastrul!

Florian ABEL

DEȘTEAPTĂ-TE, ROMÂNE

- Deșteaptă-te, române,
Că munca-i de la Domnul!
- Eu m-aș scula, bătrâne,
Da-i stric nevastei somnul!

Nicu ALECU-MURGEȘTI

PROMISIUNE INIȚIALĂ

A spus Guvernul suveran,
La începutul de mandat:
Poporul e pe primul plan,
Dar planul este înclinat!

Nicolae BUNDURI

JAVRA

În față de-i arunci un os,
Ți se înclină idolatru
Și-ntreabă cu un glas mieros:
„Pe cine-anume vreți să latru?”

Iulian BOSTAN-GOHOR

JUSTIFICARE

Ar fi dorit să scrie-o epigramă
C-o poantă percutantă și fierbinte,
S-a răzgândit apoi, că i-a fost teamă:
Dacă-o fi scris-o altul înainte?

Nicolae CĂRUCERU

ECONOMISIRI CU GHINION

Precizez că nu-i o glumă,
Simt, prea des, o lovitură:
Cum adun și eu o sumă,
Brusc apare o factură!

Gheorghe CIREAP

CIUDĂȚENIE

Privind al vieții colorat decor,
De remarcat e-un lucru curios:
Că râsul, sigur, e molipsitor,
În schimb, umorul nu-i contagios!

Sorin COTLARCIUC

SPERANȚĂ

Bazându-se pe probator,
Un juriu neîndurător,
Cu Tusea-n frunte-a constatat
Că Junghiul e nevinovat.

Florina DINESCU

CÂNTĂREAȚA DE CARTIER

Vrăjit de vocea ei măiastră,
La miez de noapte, -un oarecine,
I-a spart cu piatra o fereastră...
Să o audă și mai bine!

Ion DIVIZA

SCHIMBARE

Cerând guvernului schimbare,
Că ăștia mint de nu se poate,
M-a rezolvat c-un cod de bare...
Pe care-l port și-acum pe spate.

George EFTIMIE

REALITATE CAPITALISTĂ

Nu mai avem livezi prin țară
Și viața noastră e amară,
Chiar și cireașa de pe tort
Provine astăzi din... import!

Mihai ENACHI

CONSTATARE... ARDELENEASCĂ

Sunt - compar cu cât erau
În comerțul de la noi -
Mai puține prețuri wow
Și mai multe prețuri ioi!

Petru-Ioan GÂRDA

DIVIZIUNEA MUNCHI

Se-ntâmplă asta de mulți ani
Și muncile sunt tot mai dure;
Muncesc românii toți pe bani,
Muncește statul... să li-i fure.

Mirela GRIGORE

ECLIPSĂ PARȚIALĂ

Privește luna printre stele
Să vezi eclipsa parțială,
Că de privești prin portofele,
Eclipsa-n ele e totală!

Emil IANUȘ

REMARCĂ

E veșnică la noi lacuna
Ce se observă dintr-un foc:
Pământul se rotește-ntruna,
Pe când prostia stă pe loc.

Vasile LARCO

CĂLDURĂ MARE

Săracă e bogata țară
Cu profitori de nota zece:
Chiar și pe arșița de-afară
Ne jecmănesc cu sânge rece.

Elena LEACH

TABLOUL HĂRNICIEI

Toți lucrează-n legea lor
Și pretind că merge treaba,
Cei cu munca... nu au spor,
Cei cu sporuri... stau degeaba!

Ioan MAMAISCHE

LA GRĂȚAR

Au pus carnea pe grătar
Și-au uitat, s-a ars și osul,
Însă n-a fost în zadar,
Le-a ajuns la toți... mirosul.

Constantin MÂNDRUȚĂ

DUHOVNICUL

Sosesc, din zori și până în apus,
Parcă-i magnet, păcatele la el;
Le raportează-apoi la Cel de Sus
Și, uneori, la domnul colonel.

Dan NOREA

UNUIA

Că-i arțăgos și rău de gură
E semn că nu-i din cei cumiți;
Și totuși, lângă o factură,
Vorbește numai despre... sfinți.

Vasile PANFILE

TURISM

Deși promoții uimitoare
Sunt în sezonul estival,
Aștept oferta cea mai tare:
Un circuit... electoral!

Nicolae PEIU

DILEMĂ

Românașul se irită
La auzul: șpagă, mită.
Și nu poate să-nțeleagă
Care-i mită, care-i șpagă!?

Virgil PETCU

A câștigat, pledând cu fală
În roba-i neagră, ca un corb,
Că i-au permis s-aducă-n sală,
Drept martor ocular, un orb.

Elis RÂPEANU

OLTEANUL - OM DESCURCĂRET

Soarta-i fuse hărăzită,
Să îi meargă bine-n toate,
C-are mintea ascuțită,
Nici nu vă mai spun de coate!

Vali SLAVU

TERAPIE PARADOXALĂ

Nu e alt mod să se conceapă
Stârpirea răului deplină
Decât ca de la vârf să-nceapă
Tăierea lui din rădăcină.

Gheorghe ȘCHIOP

Ion este zidar. Ieri el a
căzut de la etajul al treilea.
Dacă Ion ar fi fost mai harnic,
ar fi căzut de la etajul al
patrulea.

Aforisme

Mihai FRUNZĂ

- Domnule, dar ce bine vă țineți!
(**Medicul urolog**)
- Ofer mari reduceri pentru pensionari.
(**Dr. Ciomu**)
- De obicei, sunt tratat cu ceai sau cu gin.
(**Pacientul englez**)
- Nici eu n-aș putea să scot Grecia din criză.
(**Hipocrat**)
- Apa trece, pietrele rămân.
(**Alt medic urolog**)
- Cartea mea de căpătâi este „La răscruce de vânturi”.
(**Medicul proctolog**)
- Dacă gândim prea mult ne crește tensiunea.
(**Băieții deștepți din energie**)
- Trăiesc numai cu femeii care calcă strâmb.
(**Medicul ortoped**)
- Minele produc multe victime.
(**Mina Minovici**)
- Numărul românilor plecați de acasă s-a triplat.
(**Spitalul 9**)
- Moartea mea sunt asistentele blonde.
(**Domnul Lăzărescu**)
- Românii ne sunt frați, iar româncele surori.
(**Un spital din Italia**)
- Regimul alimentar trebuie respectat cu sfințenie.
(**Sfântul Scaun**)
- Mulți pacienți de-ai mei sunt acum copii.
(**Ana Aslan**)
- Chiar și în vârful muntelui, femeile visează marea.
(**Sexologul**)
- Este o plăcere să ai de-a face numai cu ne-simțîți care se simt.
(**Anestezistul**)
- Doctorul acesta le cam pilește!
(**Un pacient la dentist**)
- Medicii zic că am lipsă de fier.
(**Un șomer din Galați**)
- La angajare a trebuit să fac un test de sarcină.
(**Un hamal**)
- Bani sau viața !
(**Casa de asigurări de sănătate**)

Definiții epigramatice

UMORISTUL

Știut e azi de fiecare
Un adevăr – și nu insist –
Că orice umorist, se pare,
E un poet ceva mai trist.
Cezarina ADAMESCU

LITORAL

Litoralul este locul
Unde îți forțezi norocul
Când mergi vara să admiri
Valurile... de scumpiri.
Ilie BÂTCĂ

BIROCRAȚIA

Așa precum s-a demonstrat,
Conform formulei birocate,
Un cap cu cât e mai pătrat
Mai multe circulare scoate.
Corneliu BERBENTE

IMPERIUL

Un uriaș mereu la pândă,
Ce se gândește când e-nfrânt
Să-și lingă rana sângerândă
Cu-o nouă limbă de pământ!
Vasile TIL-BLIDARU

APA

Chiar și-n ropotul furtunii,
Apa-n viziunea mea,
E-un lichid pe care unii...
Nu au după ce să-l bea.
Nicolae BUNDURI

BALTA

Balta-i apă, stuf și pește
Unde omul pescuiește
Și nu este doar atâta,
Ci și loc de dat cu bâta.
Nicușor CONSTANTINESCU

PARLAMENTARUL - DEFINIȚIE

Ales în fruntea națiunii,
Ce doarme des în Parlament,
Și-n mod bizar, concomitent,
Își doarme somnul rațiunii.
Adela COTUL

EPIGRAMA

Distinsă-i fata, cu pretenții,
Drapată-n rochie de bal,
Dar vezi ascunsele-i intenții,
Când se dezbracă, la final.
Cătălina ORȘIVSCHI

ARIPĂ

Răspunde tot mereu chemării
De a se avânta spre soare,
Având puterea înălțării
Și harul de ocrotitoare.
Petru-Ioan GÂRDA

EPIGRAMA

S-o definesc, pot doar acum,
Când bine i-am aflat statutul:
E-o picătură de parfum
Ce poate declanșa... strănutul.
Mihai HAIVAS

EPIGRAMA-I CURGĂTOARE...

Cu apa dacă-ați comparat-o,
Mai e o precizare, iat-o,
Și cu aceasta nu greșesc:
Prea mulți în ea se bălăcesc.
Vasile LARCO

ARSENICUL

Când a fost descoperit
Praful părea, obișnuit;
S-a văzut când l-au testat
Că e praf... de curățat.
Vasile MANOLE

PILA

O unealtă dintr-o mie,
O figură anodină;
Pentru unii meserie,
Pentru alții... trambulină!

Viorel MARTIN

ȘOPÂRLA

M-am înșelat când am crezut
Că-i o relicvă din trecut;
Șopârla-i o ființă vie
Și astăzi, în democrație.

Gavril MOISA

AERUL

După cum constată
Orice înțelept,
El, de lumea toată,
Este... tras în piept.

Ion MORARU

VINUL

La o simplă constatare
Ce alungă îndoiala,
Vinu-i băutura care
Nu suportă verticala.

Janet NICĂ

DANSUL

E clipa, dintre toate, fericită
Când poți să strângi, în chip
impertinent,
Cu patimă în brațe o iubită,
Sub ochii unui tată vigilant.

Dan NOREA

UMBRA

Îmi e amică-apropiată;
Ieșim adesea la plimbare,
Dar face fițe câte-odată:
Nu merge dacă nu e soare.

Vasile PANFILE

EPIGRAMA

Printre-atâtea multe leacuri
Date-n dar de Dumnezeu,
Vă asigur că de veacuri,
Epigrama-i panaceu.

Elis RÂPEANU

CĂRȚILE

Sub teighea sau prin vitrine,
Au destinul lor amarnic:
Ori se tipăresc puține,
Ori se tipăresc zadarnic.

Constantin TUDORACHE

ȘUTUL

Un impuls menit a-mpinge,
Imprimând avânt crescut,
Ce vizează, fie-o minge,
Fie câte un șezut.

Ionuț-Daniel ȚUCĂ

PARODIA

Parodia, bunăoară,
E o modă-n ascendență
Pentru cine vrea să pară
Ce nu poate fi-n esență.

Dorel VIDRAȘCU

Viața sexuală echilibrată e atunci când ea nu vrea,
dar nici ție nu-ți trebuie...

En garde!

*„Darul conversației constă mai puțin în a dovedi
mult spirit, decât în a recunoaște spiritul altora.”*

(La Bruyere)

**Duel epigramatic
între Mihai CIMPOI
și Gheorghe BÂLICI:**

Oricum sunt mare într-un fel,
Căci, bând cu vadra din butoi,
L-am întrecut pe Păstorel,
Nu însă și pe M. Cimpoi...

- Gheorghe Bâlci

Ce-ai spus acum îmi dă fiori
Și-un gând spumos, de anvergură:
Toți clasicii, de multe ori,
Sunt clasici și la băutură... **- Mihai Cimpoi**

Printre aleșii pe sprânceană
Mă vreau un clasic până mor
Și mai aduc o damigeană,
Să intru-n rândurile lor... **- Gheorghe Bâlci**

N-ajungi un clasic, precum noi,
Nici cu vreo șapte damigene:
Se cere, grabnic, un butoi
Măcar ca al lui Diogene. **- Mihai Cimpoi**

Aduc butoiul înțelept,
Aduc păstramă, mici vreo mie,
Că eu sunt gata și accept
Să intru și-n Academie... **- Gheorghe Bâlci**

Nu cred că ai avea acces,
Toți învățații pot să-ți spună:
Pentru acei ce beau cam des
Oca-demia este bună!... **- Mihai Cimpoi**

Norocul dat-a peste mine:
Las' să muncească salahorii,
Că dintre-acei ce beau mai bine
La noi se-aleg conducătorii. **- Gheorghe Bâlci**

- Mergă o cafea cu
coniac?
- Fără.
- Fără coniac?
- Fără cafea.

TERAPIA PRIN RÂS

Cum de e pe năsalie
Nu-mi pot explica defel!
Doar urma o terapie
Prin umor făcut de el...

Cornelia-Livia BEJAN

DE COMUN ACORD

Având acordul cu soția,
În lumea plină de păcate,
Am acceptat căsătoria,
Că doară nu-i eternitate.

Nae BUNDURI

UNUIA CARE PRIMEA...

Copleșindu-l neființa,
Zace-aici sub lăstăriș,
I-a fost lungă suferința
Cât o zi fără bacșiș.

George CORBU

EPITAFUL UNUI BEȚIV

L-a-nghițit azi glia
Căci – precum se știe -
N-a avut tăria
De-a nu bea tărie.

Eugen DEUTSCH

EPITAF**UNUI EPIGRAMIST**

A sfârșit în răutate
Drumul scurtei sale vieți.
Pe mormânt, îngemănate,
Cresc doar tufe de scaieți!

Cornelius ENESCU

AUTOEPITAF

La loc de veșnică odihnă
Dorm somn adânc, în neființă;
Doar spiritiștii nu-mi dau tihnă,
Mă cheamă noaptea la ședință!

Nicolae GHIȚESCU

UN ZÂMBET PENTRU eternitate

„Plătește un critic să te injure.

Altfel, mori anonim.”

(Vasile Ghica)

PESIMISM

O constatare mă-ngrozește
Văzând capriciile sorții:
Că viața uneori lovește
De parc-ar fi complicea morții!

Ion GRIGORE

EPITAFUL MEU

Zace-aici un pumn de oase
După îndelungi strădanii...
Este tot ce mai lăsase
Sărăcia și dușmanii.

Aurel IORDACHE

AUTOEPITAF

Am trăit cum mi-a plăcut
De acuma, basta!
Toate-n viață le-am făcut...
Rămăsese asta!

Gheorghe LEU

PARADOXUL OMENIRII

Fierbinte ne rugăm mereu,
Că toți avem același țel:
Să ne ajute Dumnezeu
S-ajungem mai târziu la El.

Vasile MANOLE

DUPĂ ÎNMORMÂNTAREA SOȚULUI

Își plânge soțul cu suspine
Având un tainic gând în minte:
De-acum, în negrele-i veșminte,
O să arate foarte bine.

Ion MICUȚ

EPITAF

Nu-l plângeți că, -ncepând de ieri,
Își doarme somnul cel de moarte,
Tot nu venea de nicăieri
Și nici n-ar fi ajuns departe!

Sorin PAVEL

EPITAFUL UNUI MAJUR

Sub această placă,
Zace un majur,
Tare-ar vrea să facă
Stânga împrejur!

Gheorghe PENCIU

La durerile de șale,
Scândura-i desigur leac
Dacă pui și laterale
Și deasupra un capac.

Elis RÂPEANU

EPITAF UNUI BURLAC

„Nu mă grăbesc - ne-a explicat -
Aștept ceva deosebit”
Și-a stat burlac și-a așteptat
Și, cum se vede, a venit...

Leonida SECREȚEANU

EPITAFUL

MAMEI GRIJULII

Zace-aici sub iarba scurtă
Mama unui bun confrate;
Nouă luni l-a dus în burtă...
Patruzeci de ani în spate.

Gheorghe SUCIU

- Ioanie, aflata-i că pă Văsălie nu-l
mai îngroapă vineri?
- Da când?
- Sâmbătă.
- Da di ce? Să simtie mai binie?

TESTAMENT

Eu vă las ca moștenire,
Cu urarea de noroc,
Dreptul meu la fericire
Neutilizat deloc.

Florea ȘTEFĂNESCU

EPITAF UNEI ACTRIȚE

Îi dădea mereu cu gura:
-Nu pot suferi dublura!
Dar aici, ce n-ar fi dat
Alta să o fi dublat!

Vasile TACU

EPITAF UNUI PESIMIST

E-n ultima etapă,
Dar sufletul îi unge
Nădejdea că, din groapă,
Mai jos nu poate-ajunge.

Mircea TRIFU

AUTOEPITAFUL LENEȘULUI

Pe pământ, cât am trăit,
Nu am fost prea muncitor
Și vă spun, așa cinstit,
Nici pe-aici nu mă omor!

Constantin TUDORACHE

REGRETE TÂRZII

Acum când viața mi s-a scurs,
În cimitir iau locu-n fine.
Păcat că nu s-a dat concurs,
Erau destui mai „buni” ca mine.

Nichi URSEI

Rezultate la concursuri

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE SATIRĂ ȘI UMOR „MĂRUL DE AUR”,
Ediția a 41-a, Bistrița, 2025

SECȚIUNEA CREAȚIE LITERARĂ - EPIGRAMĂ

Subsecțiunea VOLUME PUBLICATE

PREMII DE EXCELENȚĂ:

Ioan TODERAȘCU, din Costești/
Vaslui, pentru volumul „No, Ghini!, Ed. Pim, Iași, 2025

George EFTIMIE, din Buzău, pentru volumul „Pastile antistres”, Ed. Teocora, Buzău, 2024

Cornel Marin CHIOREAN din Rm. Vâlcea și **David VALENTIN** din Orăștie/Hunedoara, pentru volumul „Epigrame ilustrate”, Ed. Pim, Iași, 2024

MENTIUNI:

Gavril MOISA, din Cluj-Napoca, pentru volumul „Tablele lui...Moisa”, Ed. Napoca Star, 2024

Radu IVAN, din Bistrița, pentru volumul „Lotrul de zâmbete”, Ed. G. Coșbuc, Bistrița, 2025

Subsecțiunea EPIGRAMĂ

**Tema: Când ne vine rândul –
2 epigrame**

Tema liberă: 2 epigrame

Premiul I - Valentin DAVID
(media 8,70)

MI-A SĂRIT RÂNDUL
E așteptarea o corvoadă
Și chiar de nu-s prea răbdător,
Am stat de multe ori la coadă...
Și când am vrut să mă însor!

EFFECTUL PAVLOV
Nerăbdător, precum flămândul
Ce vrea friptură cu mujdei,

Aștept spășit să-mi vină rândul...
Și la vecina de la trei!

VICEVERSA

Familia-i un fel de stup,
Dar plină de discriminare:
Albina zboară doar în grup,
Iar trântorii - din floare-n floare!

OMUL INVIZIBIL

Un șef, ce-i dur precum satrapul,
Nu are timp să se destindă:
De treabă nu își vede capul...
Nici când se uită în oglindă!

Premiul al II-lea - Vasile LARCO
(media 8,66)

MĂRTURISIRE

Vă spun discret ce am de gând,
Cum altruist am fost o viață,
Spre moarte nu voi sta la rând,
Îi las pe cei grăbiți în față!

ULTIMA DORINȚĂ

Când mi-o veni al morții rând,
În loc de flori și telegrame,
Spre groapa mea să văd curgând
Toți spinii de prin epigrame!

UNUI DON JUAN ÎN VÂRSTĂ

A fost sedus de marile iubiri,
Și mult a cheltuit, nici nu mai știe,
Acum trăind lejer din amintiri,
Așa mai face el economie.

DIN POLITICĂ

Par vorbe-a fi filosofale
Acestea, de te ia suspinul:
Alesul și prin vorbe goale
Adeseori își face plinul.

Premiul al III-lea - Laurențiu GHIȚĂ

(media 8,53)

BURLACILOR

Burlacilor șovăitori
Eu le răspund cu-o vorbă mare:
C-o moarte toți suntem datori...
Și cel puțin o-nsurătoare!

DESTIN GEOPOLITIC

Mulți visați că rușii nu ne-atacă,
Și plecați privirea, omițând
Că problema nu se pune *dacă*;
Ci se pune, mai degrabă: *când?*

VIAȚĂ DE CÂINE!

Plimbări, vitamine, cârniță pe pâine,
Vaccin peste trei săptămâni,
Cum nu și-ar dori așa „viață de câine”
Destui (din păcate) români!

**UNEIA, CARE AFIRMĂ CĂ „BĂRBAȚII
SUNT PORCI”**

Cum fapta prezintă un dublu temei,
Oricum o privești și o-ntorci,
Bărbații vă-nșeală cu alte femei,
De ce numai dâșii „sunt porci”?

Mențiunea I-a: Nică JANET

(media 8,05)

FORTUNA LABILIS

Rând la cele pământești,
Vom avea, răsplată dreaptă,
La calendele grecești,
Poate chiar la Sfântu-Așteaptă.

STRATEGIE

Cu-amicii la o bere stând,
Voioși, pe Domnul laudându-l,
Cum fiecare dă un rând,
Eu plec ușor, că-mi vine rândul.

CRITIC DE UMOR

Spunându-le că-s mai slăbuți la glume,
Epigramiștii urlă ca-n pădure,
De-aceea, critic numai cărți postume,
Căci autorii nu mai pot să-njure.

A TRECUT ZIUA FEMEII

Se duse... Lumea se trezi
Și primăverii-i gustă briza...
Ce bine e că-i doar o zi
Și nu tot anul ca... ACCIZA!

Mențiunea a II-a: Vasile VAJOGA

(media 8,00)

COMPETIȚIE

Acest concurs e foarte tare,
Încât mă obsedează gândul
Că pot să trec de jurizare,
Doar dacă o să-mi vină rândul...

UNUI CONFRATE

A scris, o lună stând pe gânduri,
Din epigrama-i doar trei rânduri;
Și-așteaptă de vreun an, cuminte,
Să-i vină rândul patru-n minte!

IN EXCELSIS

De mâine strâng averi cerești,
Scriptura Sfântă s-o ascult;
Că, pe acele pământești
Amanta-mi le-a tocat de mult...

**UNEI BLONDE, POSESOARE
DE LAMBORGHINI**

Despre fiecare-n scurta-mi notă,
Pot să spun deschis cam ce socot:
Că bolidul n-are sub capotă
Tot ce-ascunde blonda sub capot!

Mențiunea a III-a: Liviu KAITER

(media 7,89)

LA BISERICĂ

Duminica, mai merg, că sunt creștin
Și stând la miruit să-mi vină rândul,
Văd multe păcătoase și mă-nchin,
Rugându-mă să nu greșesc cu gândul!

CULTURALĂ

Apar în țară oameni culți,
Literatura ia amploare,

Căci rândul le-a venit la mulți,
Să scrie cărți în închisoare.

LA JOACĂ

Jucându-se cu fiul său iubit,
Făcând pe calul, pentru prichindel,
El s-a lăsat de-acesta călărit,
Că soața-a pus de mult șaua pe el!

PRUDENTĂ

Atunci când vin inopinat,
Acasă, să mă schimb lejer,
Mă uit la soață și-apoi bat
La ușa de la șifonier!

CONCURSUL INTERNAȚIONAL „EPIGRAMISSIMA”, Ediția a 5-a, Deva, 2025

Tema „TRENULEȚ” – 2 epigrame

Temă liberă – 2 epigrame

Premiul I – Mihai-Doru LUNGESCU

MINISTRI FĂRĂ CARTE

I-am votat cu tot disprețul
Și, la rândul lor, tiranici,
Ne-au lovit cu „trenulețul”;
Bănuiam că-s doar mecanici!

SCOP

America, prin tot ce face,
Acorduri, lobby, taxe, burse,
Susține „lupta pentru pace”;
(În gând cu lupta pe resurse!)

Premiul al II-lea - Janet NICĂ

GENEROZITATE

De Crăciun, guvernul, neținând la preț,
Ne-a adus bomboane și un TRENULEȚ,
Dar, surpriză mare, dragii mei copii,
TRENULEȚUL ăsta n-are baterii.

MODESTIE

Unii au descoperit planete,
Alții, viruși, quarci, protoni, idei,
Eu, umblând prin locuri mai discrete,
N-am descoperit decât... femei.

Premiul al III-lea - Constantin MOLDOVAN

CRIZĂ

Cei din Guvern, cu gentilețe,
Promit un trai de milioane,
Dar cu atâtea... trenulețe
Ne-aruncă, naibii, din vagoane!

UNUI COLEG CU MEMORIE BUNĂ

Un tip ca el mai greu găsești,
E o persoană educată:
Te lasă-n pace de-i greșești,
Dar nu te uită niciodată!

Mențiune I – Violeta URDĂ

SĂ PUNEM ȚARA PE ȘINE
Privim drezina răsturnată
Și trenulețul ce virează...
Iar guvernării ne urează
„Călătorie sprâncenată!”

POLITICI FINANCIARE

Strategie, cercetare,
Investiții, argument,
Stimulente, bunăstare...
La guvern și-n parlament.

Mențiunea a II-a - Laurențiu GHIȚĂ

POLITICIENILOR ROMÂNI

Ca s-ajungă unii la butoane,
Zilnic, scot pe gură avioane,
Iar ajunși acolo, cu dispreț,
Anual, emit un „trenuleț”.

EVOLUȚIE

Scăpate de cearceaf și lăutari,
Miresele moderne și cochete,
Nu-i musai să mai fie fete mari,
E de ajuns măcar să fie fete!

Mențiunea a III-a – Ion MORARU

MITINGUL BUGETARIILOR
CONTRA ORDONANȚEI „TRENULEȚ”
Condamnând, cu orice preț,
Ordonanța „Trenuleț”,
Cu lozinci și multă larmă,
Trag... „semnalul de alarmă”!

LA PENSIONAREA ȘEFULUI
Pe colegi și pe confrăți,
I-a servit, pe fiecare,
Cu pastramă, mici, cârnați,
C-a ieșit din... „postul mare”!

**FESTIVALUL NAȚIONAL
DE EPIGRAMĂ „CÂT E BUZĂUL DE
MARE”, Ediția a 26-a, Buzău, 2025**

Rezultate la concursuri:

EPIGRAMĂ:

Locul I: Vajoga Vasile, Iași

Locul al II-lea: Lungescu Doru

Mihai, Tg. Jiu

Locul al III-lea: Dănăilă Gheorghe,

Smârdan, jud. Galați

Mențiuni: Șchiop Gheorghe,

Porumbacu de Jos, jud. Sibiu

Haivas Mihai, Iași

Păcurar Radu, Cluj-Napoca

EPITAF:

Locul I: Nicucie Sanda, Holboca, jud. Iași

Locul al II-lea: Urdă Violeta, București

Locul al III-lea: Janet Nică,

Ostroveni, jud. Dolj

Mențiuni: Bolobițe Elena, Fălticeni,

jud. Suceava

Bazga Toader Dorel, Maieru,

jud. Bistrița-Năsăud

NOTĂ: Organizatorul nu a dorit să ne pună la dispoziție materialele premiate și nici notele obținute de concurenți.

**FESTIVALUL NAȚIONAL DE SATIRĂ ȘI
UMOR „ZÂMBETE ÎN PRIER”,
Ediția a 23-a, Vișeu de Sus, 2025**

**TEMA 1: „Cine șade pe două scaune,
cade rău când cade”**

TEMA 2: „A cere”

Premiul I: Florin ROTARU

TEMA 1: „Cine șade pe două scaune,
cade rău când cade”

ARIVISTUL

S-a cocoțat rapid în capul tău
Uzând de un proces electoral
Și cred că o să cadă-așa de rău
Încât... o să te bage în spital!

RISCURI

Afacerist veros și om de stat
Rapid în ierarhie a urcat,
Dar a venit și un moment sinistru:
S-a prăbușit... și a ajuns ministru!

TEMA 2: „A cere”

CERE... ȘI ȚI SE VA DA

A împins-o dracu-aseară,
Când s-a-ntors bărbatul beat,
Socoteală să îi ceară;
El i-a dat... i-a dat... i-a dat...

DEMOCRAȚIE ORIGINALĂ

Nimica nu e nou sub soare
Pe-aceste plaiuri strămoșești:
Îți ceri dreptatea-n gura mare,
Și peste gură o primești.

Premiul al II-lea: Gheorghe BÂLICI

TEMA 1: „Cine șade pe două scaune,
cade rău când cade”

MUNCA PRIN CUMUL

E greu și e o poză cam ingrată
Să stai pe două scaune deodată;
Pe trei sau patru este mai ușor
Că dormi pe ele ca-ntr-un dormitor.

DIFERENȚĂ

Căzând din două funcții cutărică,
Arareori în alta se ridică;
Cu șefii barosani probleme nu-s:
Mai cad și ei, desigur, dar în sus.

TEMA 2: „A cere”**RECUNOȘȚINȚĂ**

Lui Dumnezeu de i-am cerut
O viață dulce, cum am vrut,
Și nu mi-a dat-o, nu regret
Că m-a păzit de diabet.

PREȘEDINTELUI TRUMP

Când Dumnezeu îți dă de toate,
Nu-i cere și-alte țări, căci poate,
De modestia ta îi place,
Îți dă . . . un Nobel pentru pace.

Premiul al II-lea (ex-aequo):
Laurențiu GHIȚĂ

**TEMA 1: „Cine șade pe două scaune,
cade rău când cade”**

„ACCIDENTE” ÎN**„DEMOCRAȚIA” RUSĂ**

Cumulul de funcții în imperiul rus,
Cât mai numeroase și cât mai pe sus,
Face tot să cadă câte-un personaj
Pe fereastră, de la ultimul etaj!

SURPRIZE

E chiar formidabil și spectaculos,
Când e răsturnat câte-un grangure jos,
Nu faptul în sine, c-a fost detronat,
Ci-n câte fotolii era cocoțat!

TEMA 2: „A cere”**PARADOX**

Contrar preconceptelor păreri,
Căsătoria-i târgul ideal
În care mâna fetei tu o ceri,
Dar capeți fata-ntreagă la final!

QED

Respect real și-apreciere
În viață nu va căpăta
Decât acel ce nu va cere
Mai mult decât se poate da.

Premiul al III-lea: Vasile VAJOGA

**TEMA 1: „Cine șade pe două scaune, cade
rău când cade”**

ÎNȚELEPCIUNE GUVERNAMENTALĂ

Azi domnul premier gândește ca un
Mic filozof bătut de-un gând sinistru,
Că una e să pici de pe un scaun
Și alta-i din fotoliul de ministru...

LOGICĂ

Pe două scaune de șezi
Și cazi – un cârcotaș își spuse –
Depinde mult de cum le-așezi:
Alăturate?... Suprapuse?...

TEMA 2: „A cere”**CERERE... LA VÂRF**

Lui Putin vrând să-i cer ceva pe șleau,
Mi-a replicat răstit SĂ-L LAS ÎN PACE;
I-am spus, atunci, că asta-i tot ce vreau
Și cred c-a priceput, fiindcă tace ...

MINIMA MORALIA

Înclin să cred, ca simplu cetățean,
Că e mai demn cel care cere-un ban,
Comparativ cu individul care,
Cu plecăciuni, cerșește o favoare.

Mențiune - Ion DIVIZA

TEMA 1: „Cine șade pe două scaune,
cade rău când cade”

MANIFEST CINIC VIZAVI DE

TEMA CONCURSULUI

Șed pe două scaune, și-s tare,
De proverbul vostru-n cot mă doare;
Eu vânez întotdeauna osul,
Deci în două luni stau, cu dosul!...

PERSPICACITATE

Fiind în două jilțuri instalat,
Eu ferm rezist, mă apără și sfinții:
În cel mai mic un sprijin mi-am aflat,
De cel înalt – nu-s prost – mă țin cu dinții!...

TEMA 2: „A cere”

CONFESIUNEA UNEI NEVESTE

Mi-e viața grea, de azi pe mâine,
Căci soțul, fire cam tembelă,
Îmi cere – fix ca unui câine –
Să-i fiu neapărat fidelă!...

DOLEANȚĂ REZONABILĂ

Când i-a propus un influent baron,
Bilete de odihnă, avion,
Ministrul, pentru clipe mai plăcute,
Ceru să i se dea și parașute...

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE LITERATURĂ UMORISTICĂ
„SCÂRȚ – UMOR”, Ediția a V-a, Iași, 2025**

Tema:

„Fetele din luncă mă credeau poet”

Secțiunea epigramă:

Premiul I – Florin Rotaru

Premiul al II-lea – Laurențiu Ghiță

Premiul al III-lea – Liviu Gogu

Premiul Special „Ion Bolocan” -
Radu Păcurar

Mențiuni: Gheorghe Bălici

Nicolae Bunduri

David Valentin

Premiul I – Florin ROTARU

TOATE AU O LIMITĂ

Acum un an am acceptat discret
Când m-a-nșelat nevasta c-un poet,
Dar aș fi fost în stare s-o omor
De o prindeam în pat c-un prozator.

ILUZII PIERDUTE

Eram convins că-s un poet de soi,
Vrăjindu-le pe fete prin zăvoi;
M-am dezumflat când ieri, sub un tufar,
Am dat de una... critic literar!

Premiul al II -lea – Laurențiu GHIȚĂ

STRATEGII

E-un romantic joc, dar indiscret,
Fetelor, când le dedic sonete:
Eu le fac să creadă că-s poet,
Dumnealor să cred că-s încă fete!

”PRECAUȚIE” MATERNĂ

Niște fete, -n luncă, m-au văzut
Declamând cu patos un sonet;
Inima le-a spus că sunt poet,
Mama, -n schimb, le-a spus că sunt băut.

Premiul al III-lea – Liviu GOGU

RĂZBUNAREA POETULUI...

Că-n luncă fetele, bizar,
Îi ignorau înaltul har,
Doar vacii, seara, spre chindie...
Îi dedica o poezie.

VREMURI NOI

Azi, de intri-ntr-o speluncă,
Unde stau la șpriț „berbecii”

Și-i întrebi ce-i aia luncă,
Zic că-i... holul discotecii!

**Premiul special „Ion Bolocan” –
Radu Păcurar**

PERSUASIUNE

Fetele din luncă
Mă credeau poet,
Până să le spun că
Sunt un proxenet!

IMPOSTURĂ

Prin luncă eu cutreieram,
Vrăjind cu versuri desuete -
Poet s-ajung, mai că puteam...
Dar ele niciodată fete!

Mențiuni:

Gheorghe BÂLICI

LA VÂRSTA PUBERTĂȚII

În lunca verde, fete mari
Când mă strigau, în cor, „poetul”,
Râdeau cu ochii spre țăari:
„Mai tre’ să-ți crească... epitetul.”

PRIMA DRAGOSTE

Cu versuri dulci și calde șoapte,
Treceam pe la studenta Mia
Și rămâneam întreaga noapte...
(De-atunci îi place poezia)

Nicolae BUNDURI

FETELE DIN LUNCĂ MĂ ȘTIAU POET

De fete spun cu tot firescu',
În lunca plină de hoinari:
Așa cum eu sunt Eminescu,
Așa sunt ele fete mari!

FETELE DIN LUNCĂ

Prin luncă observăm întruna
Că ,dintre fetele fardate,
De bun poet mă ține una
Iar de bărbat... aproape toate.

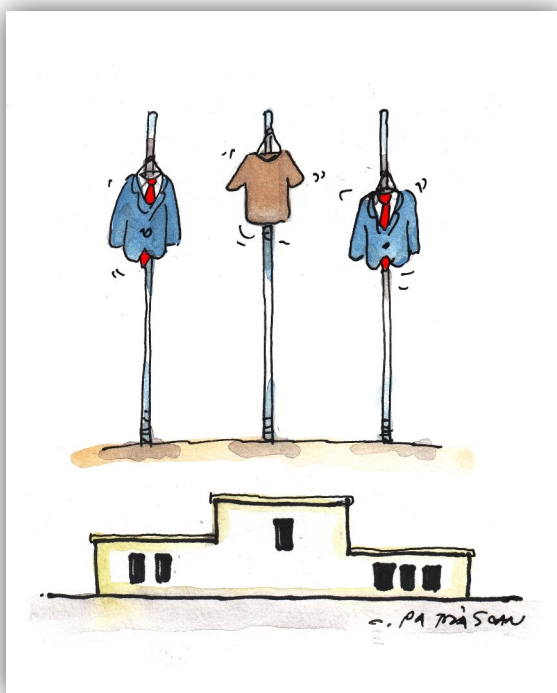
Valentin DAVID

NOUL EMINESCU

Era considerat poet
Și în comună mai cu moț,
Căci lângă plopi, plimba discret,
Femei cu soț și fără soț!

LUNGIMEA CONTEAZĂ

Înalt, pletos și deșirat,
Cu comportări excentrice,
Cu un poet l-au confundat...
Având picioare metrice.

Secțiunea poezie umoristică:

Premiul I – Doru Mihai Lungescu

Premiul al II-lea – Lică Pavel

Premiul al III-lea – George Eftimie

Premiul special „Ion Bolocan” –

Florin Rădulescu

Mențiuni: Gheorge Bâlici

Florian Abel

Petru-Ioan Gârda

David Valentin

Ion Diviza

Petru Brumă

Constantin Moldovan

EPIGREBUS (4)

(careu apărut în revista **REBUS IDEAL**)

ORIZONTAL:

1) De dimineață până-n seară,
Pitește banii prin sertare;
Mai o cafea, mai o țigară,
În rest... Păi, care rest, că n-are! **(G.P.I.)**

– Cuvânt adresat, câteodată,
La omul ce-și face avânt,
Dar ceea ce-ncepe nu gată...
Un fel e de fluieră vânt. **(G.P.I.)**

2) Deși te ia cu detașare -
Lucrează chiar pe nesimțite -
E un țepar decis, cu care
Ajungi, adesea, la cuțite. **(G.P.I.)**

3) Atent la orizont, mereu,
Rotește-o cârmă-n largul mării;
De-i pică-n mână cârma țării...
Să ne ferească Dumnezeu! **(G.P.I.)**

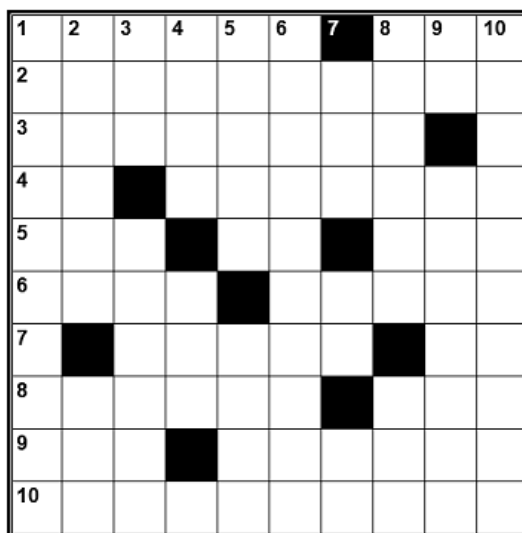
4) Sunt însemne într-o stemă
Încrustată pe un lemn!
Pe acei aflați în temă,
Să le cheme îi... îndemn! **(G.P.I.)**

– Nu sunt nu știu ce scofală,
Totuși, să o spun succint,
Poți să faci cu ei cerneală,
Dacă folosești argint. **(G.P.I.)**

5) De la ruși, din Caucaz,
Îl primim, nicicum, în dar:
Arde bine-n aragaz,
Dar, mai rău, la buzunar! **(J.N.)**

– Veche-n Țara Românească
Și celebră la Paris,
Este bluza țărănească,
Desenată de Matisse! **(J.N.)**

– Ca statutul nostru-n UE:
Uite-l, nu e, uite-l, nu e;
Totul pare bine, dar
E ceva ce nu e clar! **(J.N.)**

6) Gheorghe, băutor de clasă,
Beat de sperie brezaia,
Se târăște pân'acasă,
Parcă este... vorba aia! **(J.N.)**

– Din ziua când te-ai însurat
Să ai în mintea ta mereu
Că tragi la ea - așa ți-i dat -
Ca rob al unui Dumnezeu! **(S.R.)**

7) Pus cu ziua la produs -
Pentru unii de folos -
Scriș în dreapta, mare, sus
Ori semnat în stânga jos. **(S.R.)**

– Dacă tot ai dezlegat
Pân'acum acest careu,
În final ai... câștigat (!)
Cu un as servit la teu. **(Șt.C.)**

8) Unu-ajuns la disperare
Sau pe culmile durerii,
Inflamat - nevoie mare -
Dar nu cheamă pompierii. **(S.R.)**

– În prezent, având chemare
Pentru graiul cel străbun,
Negreșit, în sat apare
La... momentul oportun. **(Șt.C.)**

9) Vorbe-s cu nemiluita,
Când conduci pe drumuri vita,
Însă asta este aptă
Să o pui pe calea dreaptă. **(S.R.)**

– Se folosea odinioară,
Iar azi din ce în ce mai rar
Și e așa, un fel de moară
La care-i musai să ai car. **(F.R.)**

10) Se nasc în multe cazuri, la grămadă,
Manifestări cuprinse de furie,
Sunt provocate de copii pe stradă,
Motive de divorț în căsnicie. **(F.R.)**

VERTICAL:

1) Unii care știu ce vor,
Să-i combați nu e ușor,
Nu ascultă, nu cedează
Și nici nu negociază. **(F.R.)**

2) El două vorbe nu e-n stare
Să lege-n târg sau în talcioc,
Alese maniere n-are
Și e, pe scurt, un dobitoc. **(F.R.)**

– Mereu aleargă pe teren
Pe frig, pe gheață, împotriva
Naturii... și-i un fel de tren
Ce și-a pierdut locomotiva! **(F.R.)**

3) Să fie bine înțeles
(Și nu o vorbă spusă-n vânt),
Uzând de-acest limbaj ales,
Se-nscrie primul la cuvânt. **(Șt.C.)**

– O chinezărie de duzină
Care-ți spune-n față că ești bou,
Capră, porc sau altă rea jivină,
Iar tu nu crâcnești la „apropou”. **(V.V.)**

4) Ținutul foarte-apropiat,
Pe unde-n ritm de hopa-tropa,
Un dascăl bun și devotat
Aprobă tot ce face popa. **(V.V.)**

– Lumea, despre el, pe șest vorbește
Că lui Petre Roman îi lipsește.
Ca bărbat, vă spun eu adevărul:
Este locul unde-mi crește mărul! **(V.V.)**

5) Grupuri mari dintr-un popor,
Cu o viață tolerată,
Cele ce, pe limba lor,
N-or să piară niciodată. **(N.B.)**

– Având și fete, și feciori,
În casa lor cea minunată,

Se spune doar că-s „autori”,
Dar nu se știe niciodată. **(N.B.)**

6) Fiind erori în lumea toată,
Motiv de mare neplăcere,
E o metodă repetată
Ce schimbă unghiul de vedere. **(N.B.)**

7) Verzui și acru bunăoară,
Trecut prin sită și prin pânză,
El a rămas pe dinafară,
Dar a ieșit o mare brânză. **(N.B.)**

– Păcălind pe toți și toate,
Cu un aer jovial,
Este - fără doar și poate -
Șmecherul național. **(N.B.)**

– Scrii, c-un pic de concentrare
Și, precum ai învățat,
Număr mic... la-nregistrare,
Ce-a rămas... necurățat! **(Șt.C.)**

8) N-au de unde s-o cunoască,
Însă toată lumea spune
C-ar avea o slăbiciune...
Omenească. **(G.C.)**

– Faptu-i cunoscut
(N-o să vi-l descriu!):
Merge la cusut,
Uneori... pe viu! **(G.C.)**

9) Deși-i recunoscut,
Puterea nu-și împarte,
Fiind de toți știut,
Neîntrecut la carte. **(G.C.)**

– Ne ia pielea, cum se zice,
Dar e clar c-a studiat,
Și-i în stare să aplice
Tratamentul... cutanat. **(G.C.)**

10) Sunt cuvinte care dor,
Intonate cu putere,
Regăsite în folclor,
Auzite... la durere. **(G.C.)**

Încrucișare: Ștefan CIOCIANU
Definiții: Nicolae BUNDURI, Ștefan
CIOCIANU, Grigore COTUL, Petru-Ioan
GÂRDA, Janet NICĂ, Stelică ROMANIUC,
Florin ROTARU, Viorel VRÂNCEANU.

Dezlegarea careului EPIGREBUS nr. 3 a apărut în revistă EPIGRAMA nr. 111: JUSTITIE, GURMAND, OM, ARIETA, ALO, F, CRITIC, N, ALAI, ARENE, ORTACI, OT, VII, GATITA, EA, TABACAR, ALIATI, ARI, CANCELARIE.

Recepția lucrărilor

La concursurile revistei au trimis lucrări **54 de epigramiști**, material suficient pentru a face selecția din paginile următoare. Așa cum am făcut precizarea și în numerele anterioare ale revistei, pentru publicare vor avea prioritate cei care ne expediază epigrame pentru concursuri sau pentru alte secțiuni, condiția necesară fiind ca acestea să corespundă rigorilor construcției unei epigrame.

Felicităm colaboratorii noștri și vă dorim tuturor penițe ascuțite în continuare!

Tema: „Caricatură”

Locul I:

GENEZĂ

Conform c-o foarte veche anecdotă,
Caricatura ar fi apărut
Atunci când jos, pe stâncile din grotă,
Maimuța scrijelise un mamut.

Eugen DEUTSCH

Locul al II-lea:

CARICATURA

Mască ce ți-o sapă anii,
Când abia-ți târăști târlicii,
Care bucură dușmanii,
Însă și mai mult amicii.

Kir PAPAS

Locul al III-lea:

CARICATURĂ-DEFINIȚIE

Desen sumar și stilizat,
Cu trăsături corecte
Ce-arată, chiar de am trișat,
Ascunsele-mi defecte.

Valentin DAVID

UNUI POET

Azi ți-a publicat portretul
Foaia de literatură,
Și-au zis toți: De nu-i poetul,
Merge și-o caricatură!

Nicu ALECU

CU DOUĂ FEȚE

Dama cea apreciată
Ne uimește prin alură:
Ziua e toaletată,
Noaptea e... caricatură!

Toader-Dorel BAZGA

UNUI CARICATURIST

N-am să-l umplu de ocări...
I-am pozat și eu o tură
Și-n doi timpi și trei mișcări
M-a făcut caricatură!

Tiberiu BĂLCESCU

UN CUPLU POTRIVIT

El are suflet de artist,
Iar soața lui e artă pură,
Că dânsu-i caricaturist,
Iar dânsa e... caricatură.

Cornelia-Livia BEJAN

DORINȚĂ

Un portretist am vrut să fiu,
Că-s talentat de la natură;
M-am străduit și-ntr-un târziu
Am devenit... caricatură.

Constantin BIDULESCU

PARALELISM

Am râs când mi-am văzut figura
Și-am constatat, băgând de seamă,
Că în final caricatura
E tot un fel de... epigramă!

Iulian BOSTAN-GOHR

CARICATURA SOACREI

De soacră, sprintenă la gură,
Vă relatez o calitate:
Arată în caricatură
Mai bine ca-n realitate!

Nicolae BUNDURI

CULMEA

Pe omul cu caricatura
Ce-ți face cât ai zice pește
Din două-trei mișcări figura
Tu îl plătești, el... te pocește!

George CEAUȘU

ELECTORALĂ

În zonele de afișare
Sunt emblematice figuri
De candidați cu gură mare
Și câteva caricaturi.

Grigore CHITUL

LA UN CARICATURIST

I-am dat ce-aveam prin buzunare,
M-am scotocit până la fund,
Și-acum dezamăgire mare:
Se vede tot ce-am vrut s-ascund!

Monica M. CONDAN

O, TEMPORA...

O tinerică plânsu-mi-s-a
Că timpul ăsta-i plin de ură:
De-ar fi trăit, chiar Mona Lisa
Azi ar fi fost caricatură!

Florina DINESCU

ECONOMIE DE CULORI

Când l-a-nzestrat deplin natura,
Cu strâmbul chip, ca de stafie,
De ce să-i faci caricatura?
Ajunge o fotografie.

Nicolae DRAGOȘ

LA MASĂ CU PICTORUL**LEONTE NĂSTASE**

M-a pictat la o friptură
Și m-asigura „șacalul”,
Că așa caricatură
Nu e nici... originalul!

George EFTIMIE

SURPRIZĂ

La un "Salon de primăvară"
Mi-am revăzut caricatura -
Părându-mi, nu-i întâia oară,
Mai reușită ca... figura.

Al. D. FUNDUIANU

UNUI HIPPY

Poate-i vorba de scleroză,
Poate-i de la băutură,
Dar eu nu știu dacă-i poză
Sau e o caricatură.

Petru-Ioan GÂRDA

CARICATURISTULUI

Pare cam bizar, v-asigur,
Dar de stai și te socoți,
El e fericit, desigur,
Când de munca lui râd toți.

Gheorghe GHEORGHE

CARICATURA

Linii, puncte, fantezie
Ochiul cel pătrunzător,
Iscusință, ironie
Și-un creion înțepător.

Mihai HAIVAS

POLITICIENII

ȘI DESENUL REALITĂȚII

Când i-a pictat pe toți, concis,
A fost artistul cam precis...
Ei s-au uitat și-au spus șocați:
„Am vrea sa fim... mai retușați”!

Daniel HANGU

CARICATURA

TÂNĂRULUI ÎNSURAT

De-a sa caricatură poți să zici,
E sugestivă și-i destul de clară;
L-a prezentat cu ochii foarte mici
Că-i însurat în „săptămâna chioară”.

Vasile LARCO

CARICATURIST LA ANUMITE NUNȚI

Deși au năvălit puhoi,
Ușor-ușor i-a potolit,
Că toți, la nunțile de joi,
Se vor... cu fața lui Brad Pitt!

Doru-Mihai LUNGESCU

DE-ALE ARTEI

Iată-un pictor mai novice:
La portrete, ce figură!
Ca să nu se mai complice
Scrie jos: „Caricatură”.

Vasile MANOLE

PRUDENȚĂ

Nevasta sa nu-i foarte fină
Și pare o caricatură,
Dar a luat-o, să nu-i vină
Și alți bărbați prin bătătură!

Ion MICUȚ

FEMEIE POZÂND

UNUI CARICATURIST

Schimonosindu-i nasul, ochii, gura
Și-ndepărtându-i de pe umeri șalul,
Constat, privind atent caricatura:
Mai faină e decât... originalul!

Ion MORARU

AFORISTICĂ

Nu-i gravă o caricatură
Ce-o sapă anii pe figură,
Dar tragică-i, dau glas sentinței,
Caricatura conștiinței.

Kir PAPAS

MESERIE

Cu migață și măsură
Scoți, de-i bun de pus în ramă,
Din desen - caricatură,
Și catren - o epigramă.

Nicolae PEIU

UNUIA

Profitor de conjunctură,
Mult pe funcție rămas,
E acum o acritură
Doar pe gustul lui Popas.

Vasile RĂVESCU

UN PORTRET REUȘIT

Comandase o pictură,
Un portret, ce a ieșit,
În final, caricatură...
Dar îi semăna leit!

Gabi ROȘIANU

CARICATURA

Un desen făcut anume
Ce amuză într-un fel
Despre unul cu un nume,
Ca să și zâmbim nițel.

Vasile ȚINCAȘ

ARTĂ DE PICTOR NAIV

Am plătit pentr-un portret
Un desen ca în natură...
Și ce văd pe șevalet
Nu e nici caricatură.

Valentin URSU

**Tema - Concurs pe rime date:
PRIMĂVARĂ / FLORI**

Locul I:**ELECTORALĂ**

Un candidat e-o floare rară,
Așa că dragi alegători,
Să fiți atenți că-n primăvară
Și buruienile fac flori!

Iulian BOSTAN-GOHR

Locul al II-lea:**TRANSHUMANȚĂ**

La-nceput de primăvară,
Pentru doamne, printre flori,
Mulți bărbați dau iama iară...
Parc-ar fi rumegători.

Nicolae PEIU

Locul al III-lea:**DRAGOSTEA SCHIMBĂTOARE**

Mi-a spus că mă iubește iară,
Că sunt ca un buchet de flori...
Dar totu-a fost ca-n primăvară,
Trei zile soare... restul nori!

Daniel HANGU

PROPUNERE

Primăvară, primăvară,
Nu ne mai aduce flori,
Fă-ne viața mai ușoară
Cu urzici de sărbători!

Nicu ALECU

TOPORAȘUL

Printre gingașele flori,
La debut de primăvară,
Toporașul, de cu zori,
E unit cu drujba, iară.

Toader-Dorel BAZGA

SOCIOLOGIE

Statistica e foarte clară
Și poți în cifre să măsoari:
În fiecare primăvară
Se nasc mai mulți copii din flori!

Tiberiu BĂLCESCU

8 MARTIE

A opta zi din primăvară
O răsfățăm pe soțioară,
Și o iubim, și-i ducem flori...
Noroc că se sfârșește-n zori.

Constantin BIDULESCU

PRIMĂVARA LA ȚARĂ

La fetele de pe la țară,
Cuprinse de adânci fiori,
Se întrevește-o primăvară
Ce vine cu copii din flori.

Nicolae BUNDURI

PRIVELIȘTE RARĂ

În parc, nu scap, vrăjit de primăvară,
Privind aranjamentele de flori,
De-o strângere de inimă ușoară:
Românii-s un popor de strângători!

Grigore CHITUL

CONVULSII PROVOCATE

I-am dus vecinei niște flori,
La început de primăvară;
De-atunci nevasta-mi dă flori,
Cerând să facem schimb de scară!

Gheorghe CIREAP

ALTERNATIVĂ

Prețurile dau flori,
Vine-o nouă primăvară,
Facem cu ce-avem papară:
Din insecte și din flori!

Monica M. CONDAN

CU O FLOARE**NU SE FACE PRIMĂVARĂ**

E iarnă, frig-mi dă flori,
Mă face soața de ocară,
Căci i-am adus un braț de flori...
Dar nu pot face-o primăvară.

Valentin DAVID

CAUZĂ ȘI EFECT

Când vine dulcea primăvară,
Copacul ține-n brațe flori,
Iar, sub Luceafărul de seară,
Fetițe dulci își pierd comori.

Eugen DEUTSCH

IUBIRE HORTICOLĂ

Ne-am iubit în primăvară
Doar de cinci sau șase ori
Și-mi aduse, de la țară,
De Crăciun, un țânc din flori.

Grig M. DOBREANU

DISCRIMINARE

La amantă merg cu flori
Bucuros, că-i primăvară,
Dar la soață nu, că-n zori
M-a-ncuiat... pe dinafară.

George EFTIMIE

CU O FLOARE, NU!

Încerc, de multe ori,
Să scap de o povară:
Nu știu... cu câte flori
Se face primăvară!

Al. D. FUNDUIANU

DIVERSITATE METEO

Mult așteptata primăvară,
Cu minunatele ei flori,
Avea temperaturi de vară
Și uneori cădeau ninsori!

Viorica GĂINARIU-TAZLĂU

CURTE... INTERIOARĂ

Îi dau, pe geam, adeseori,
Vecinei, câte-un braț de flori
Amirosind a primăvară,
Iar ea mă dă pe ușă-afară.

Petru-Ioan GÂRDA

DAR DE PRIER

Năbădăioasa primăvară,
Surprinzătoare și sprintară,
Ne-a bucurat cu pomi în flori,
Dar i-a ucis spre sărbători.

Ioan HODAȘ

DE FLORAR

În mai, duminică, din zori,
Se va vota, din zori în seară
Și mă gândesc, privind la flori:
C-un „crin” nu facem primăvară!

Liviu KAITER

DOMINARE

Vezi de foarte multe ori
Că în dulcea primăvară
Până și pe-un strat de flori
Buruiana-i statutară.

Vasile LARCO

GENTILEȚE

În adieri de primăvară,
Colind pe dealuri de cu zori,
Să îi culeg soției flori...
Din care-mi face-un ceai spre seară!

Ion MICUȚ

FLORI DE PRIMĂVARĂ

Când vine-o nouă primăvară,
Aceasta mie-mi dă fiori
Că, în butoiul din cămară,
Mereu e vinul plin de... flori!

Ion MORARU

AM RATAT**DIN CAUZA PIB-ULUI PREA MIC**

Mi-a spus o blondă domnișoară
Să-i uit carnalele-i comori
Că nu se face primăvară...
Doar cu un biet buchet de flori!

Kir PAPAS

ALEGERI PĂGUBOASE

Această primăvara,
Cu carul ei de flori,
E încă o povară
Pe bieții-alegători.

Vasile RĂVESCU

EFFECT COLATERAL

Astăzi este primăvară
Fetele îmi dau fiori,
Iar polenul care zboară
Risc e de copii din flori.

Valentin URSU

Tema - Replică la epigrama:**SOȚIEI**

*Te văd în fiecare zi,
Izvor de bucurie
Și, Doamne, cum te-aș mai iubi...
De nu mi-ai fi soție!*

Eugen ALBU

Locul I:**ÎNTREBARE DIFICILĂ**

Iubita mea fermecătoare,
Te-aș cere în căsătorie,
Dar, dac-ai fi a mea soție
Cu cine-aș mai pleca la mare?

Mihai HAIVAS

Locul al II-lea:**UNUI SOȚ**

Soția ta e o minune,
E o femeie-ntre femei,
Te-ar fi iubit cu pasiune
De nu erai... bărbatul ei!

Ion MORARU

Locul al III-lea:**SOȚULUI**

Atât de tare te iubeam,
Că îmi erai cândva în grații
Și ce amor nebun făceam...
Când tu erai în delegații!

Nicolae BUNDURI

RESPONSABILITATE DE SOȚ

Nu mă sustrag din patul conjugal,
Ci vreau să-mi fac și-acolo datoria!
Dar nu-mi pot aminti – deși-i vital –
Cam care dintre toate mi-e soția!

Cornelia-Livia BEJAN

**UN PARLAMENTAR
CĂTRE SECRETARĂ**

Ești cea mai slabă secretară,
Chiar zilnic faci greșeli o mie;
Chiar mâine eu te-aș da afară
De nu ai fi... a mea soție!

Constantin BIDULESCU

RĂSPUNSUL IUBITEI

Iubito, ce frumoasă ești!
Aș vrea să știu de mă iubești;
Și ea, c-o voce de alint:
De ce-ți dorești, acum, să mint?!

Iulian BOSTAN-GOHR

REGRET

Grăbită, într-o bună zi,
O căsnicie-am înjghebat
Și nici nu știi cât te-aș iubi,
Dar, din păcate, -mi ești bărbat!

Nicușor CONSTANTINESCU

REZILIENȚĂ

Căsătoria-i ca un maraton
În care-alergi – obez, de soață-mpins,
Să cumperi zece ouă, în carton,
Și când te-ntorci să bâigui: „Am învins!”

Grigore CHITUL

SOȚIEI

Un picuț exagerat,
Dar c-o logică firească,
O iubește ponderat,
Ca să nu o obosească.

Paul CURIMAN

SCHIMBARE DE OPTICĂ

Eu te iubesc, te voi iubi,
Te văd desăvârșită,
Când te privesc de vizavi...
Din geam, de la iubită!

Valentin DAVID

DUBITO ERGO SUM

Mă întreb îngândurat,
Chiar de-mi pare în zadar:
Oare un celibatar
Poate fi încornorat?!

Eugen DEUTSCH

DE GUSTIBUS...

Motive ai să faci bravadă
Cu firea ta aventuroasă;
În a vecinului ogradă
Chiar soața ta e mai frumoasă!

Florina DINESCU

MĂRTURISIRE

Mi-a spus cândva un om cu mintea coaptă:
Secretul stă-ntr-o vorbă înțeleaptă -
Să poți păstra parfumul unei rochii,
Măcar, din când în când, închide ochii!

Nicolae DRAGOȘ

SOȚIEI

Aud în juru-mi tot mai des
Că te-am luat din interes;
Să zică toți ce au de zis...
Doar o amantă mi-am permis!

Nicolae DUMITRU

SOȚIEI

Te ador, că ții la glume
Și, cum ai cultură vastă,
Aș fugi cu tine-n lume...
Dacă nu mi-ai fi nevastă!

Al. D. FUNDUIANU

SOȚIEI

Te văd aici de-o viață-ntreagă,
Atât de bine ne-mpăcăm
Și, Doamne, mi-ești așa de dragă,
Că mi-aș dori să divorțăm!

Petru-Ioan GÂRDA

NU-I BAI...

O vorbă ar mai fi să-ți spui,
Iar situația-i firească:
A altuia soție nu-i,
Deci are cine s-o iubească.

Vasile LARCO

SOȚIA

Frumoasă, caldă cum e ea,
Cu nuri rupți din Paradis...
Dar ce păcat! Trezit din vis,
Constat că-i chiar nevasta mea!

Elena LEACH

ECHILIBRU

De-a lui nevastă i-a pierit
De-o bună vreme cheful,
Iar dumneaei s-a mulțumit...
Că nu-și trădează șeful!

Doru-Mihai LUNGESCU

O PERECHE HAIOSĂ

Cei doi soți, cu-adevărat,
Sunt de-a dreptul fascinanți:
După ce au divorțat
Iute-au devenit amanți.

Elena MÂNDRU

GÂNDIRE ERONATĂ**LA TINEREȚE**

Credeam că este o năpastă
Atuncea când îți iei nevastă,
Dar căsnicia-i lucru mare
Că-nveți să speli, să faci mâncare...

Ion MICUȚ

CONFESIUNE

Eu nu mă dau la secretară,
Deși constat că ea ar vrea
Să-i fiu arcuș pe-a sa vioară...,
Dar ce folos? E soața mea!

Kir PAPAS

PARADOX

Tot cu gândul către „mâne”,
Mă frământ să o păstrez:
Poate dragostea rămâne,
Dacă-ncerc să divorțez!

Nicolae PEIU

EXPERIMENT

De crezi că-i un impediment
Să-ți fiu soție, nu forțez,
Voi face un experiment
Și mâine seară... divorțez.

Luminița SĂCELEANU

SOȚIEI MELE, FUMĂTOARE

Îi admir, chiar peste poate,
Fumul ce pe gură-l scoate,
Căci iubirea-i, sunt convins,
Este foc ce nu s-a stins.

Nicolae TOPOR

ÎNTRE SOȚI

Că te-am luat regret oricum
Că viața e stresantă,
Dar poate ne iubeam și-acum
De-mi rămâneai amantă.

Vasile ȚINCAȘ

*„Valiza e gata.
Sunt sigur că o arcă
a lui Noe mă așteaptă
pe undeva.” (Martin Page)*

PRECIZARE

Nu e lipsit de importanță,
Că-n drumul vieții tot mai greu,
Eu am avut mereu *Constanța*
În tot *Apostolatul* meu!

Constanța APOSTOL

DE-ALE POMICULTORILOR

Auzind că-i rost de sfadă,
Vin vecinele, în păr,
Pe Getuța să o vadă
Cum o bate soțul... măr.

Ilie BÂTCĂ

CÂINELE

În libertate sau în cușcă,
Având modificat genomul,
Când se întâmplă că mai mușcă,
Arareori întrece omul!...

Gheorghe BĂLICI

GRIJILE UNUI PĂRINTE

Fetele, de cele sfinte
Au uitat crescând, și mie
Mi-este greu să fiu părinte...
În această parohie.

Vasile TIL-BLIDARU

DIN PARADOXURILE EVOLUȚIEI

Cum toate-n lume s-au schimbat,
Ca lanțul trofic să-l încheie,
Bărbatul a evoluat
Și-i, astăzi, tot mai mult, femeie.

Daniel BRATU

UNUI PREȘEDINTE

De potopuri nu ne scapă
Niciun șef din țara mea:
Astăzi arca trage apă...
(„Noe” trage la măsea!)

Nicolae BUNDURI

CHIPURILE

Să distingi mereu în viață -
Când norocu-ți dă binețe -
Dintre-acei ce-ți cântă-n față,
Pe acei cu două fețe...

Carmen CHIOINEA

AGRICULTOR ARDELEAN

Sunt un om oblu, liniștit,
Cum sunt țăranii din Ardeal;
Aș semăna, dar n-am găsit
Sămânță bună de... scandal.

Aurel CHIRA

SFAT

Dacă vrei respect de sine
Și s-ajungi un om cu vază,
Pân-ajungi în vârf, e bine
Să găsești proptea în bază!

Maria CHIRTOACĂ

SALT ÎN CUNOAȘTERE

Cu degetul muiat în gură,
Făceai cândva o semnătură;
În evoluția mentală,
Acum e-amprentă digitală!

Gheorghe CIREAP

AXIOMĂ

Bătrânețea-i ca pecete,
Vârsta marilor regrete;
Bine-ar fi să cari pe scări
Mai puține remușcări.

George CORBU

VORBE

Și-a pierdut prin vreme rolul:
„Cum e turcul și pistolul”;
Azi se schimbă eticheta:
„Cum e rusul și... racheta”!

Gheorghe DĂNĂILĂ

CU GÂNDUL LA VACANȚĂ

Un gând, ca noră, nu îți scapă,
Chiar la icoane te închini:
La câte soacre sunt în apă,
Dă, Doamne, cât mai mulți rechini!

Florina DINESCU

FABULĂ EPIGRAMATICĂ

Văzând pe Noe și-adunarea,
Își spuse-n gând ciocănitorea:
Pe arca lui, de-o să mă duc,
Voi fi, cu ochii, după cuc!

Alexandru HANGANU

„VACILE NEBUNE”

Faptul pare dovedit
De o vreme și la noi:
Vacile-au înnebunit
De prostia unor boi.

Vasile LARCO

ERORI REPETATE

Când mărul interzis a fost mâncat,
Adam și Eva fură alungați,
Dar, din păcate, nu s-au vindecat:
Pământul l-au umplut de zvăpăiați.

Elena MÂNDRU

IDILĂ CABALINĂ

Văzând căluțul care o urmase
Slăbit, cam știrb, cu ochii mari, cumiști,
L-a refuzat, căci iapa nu aflase
Că... darul nu se caută la dinți!

Constantin MOLDOVAN

DRAGOSTEA MAMEI

Făcut-au astrele cerești
Ca mama să mă nască-n PEȘTI;
De-ar fi știut ce vremuri vin
Precis că mă făcea rechin.

Stelică ROMANIUC

BĂTRÂNEȚEA UNEI FABULE

Eu lucrez ca o furnică,
Zilnic prin oraș cutreier;
Strâng și bani, căci am o fiică
Măritată cu un greier.

Eugen SFICHI

GENEROZITATE

Cu toate că-s sărac lipit,
Sunt darnic, nicidecum zgârcit;
Din toată sărăcia mea
Dau jumătate cui o vrea.

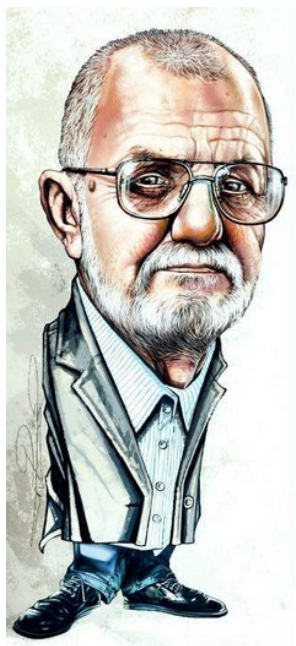
Gheorghe ȘCHIOP

SURPRIZĂ

Uneori în drumul tău,
Cu poveri și griji, o droaie,
Te ferești de un dulău
Și te mușcă o potaie!

Constantin TUDORACHE

- Ca să adorm mai repede, număr femeile cu care m-am culcat.
- Da de ce nu oi, ca toată lumea?
- Țăla a fost un caz izolat.

La chioșcul cu ziare

Dacă folosim prepoziția „de”, lesne putem înțelege că acel chioșc este făcut din ziare. Altceva este când spui, „lapte de mamă”, cu toate că și „lapte cu mamă” este cuprinsă în bunăvoința logicii, unde merge mama, merge și laptele, unde merge Mia, merge și cusuta...

- Bună-ziuă!
- O fi, pentru dumneata...
- Cine v-a supărat?
- Ce dorești?
- „Libertatea”, vă rog!
- S-a terminat, s-a și scumpit cu 1 leu, ce credeai? Vi s-au mărit pensiile, dar dupe cum arăți la paloare nu știu cu ce te ajută. Știi cât coastă un gropar bun?
- „Adevărul”!

- S-a terminat și ăsta. Sunt mulți abonați la adevărul ăsta, cu suplimentul „Realitatea”! „Adevărul” îl primim cu țîrîita, am cîțiva pensionari ce mai umblă după el...

- „Dreptatea”, atunci!

- Pe ce lume trăiești? „Dreptatea” nu mai este, a dat faliment, unii luau fiindcă avea momente umoristice, mai ales editorialele...

- Ce mai aveți?

- Cuvinte încrucișate pentru începători, integrale pentru blonde...

- Vechiul program de guvernare, ăla cu pică pară mălăele în gură la horațiu!

- Să înțeleg că sunteți crucișolog?

- Nu, așa mă uit eu... auzi, așa, numai pentru cunoscători, nu interesează pe nimeni colecția „Scînteia” pe ultimii 30 de ani ? Dau cu reducere, pentru cine cum-pără și o carte de bucate rusească, gulag unguresc!

- Gulaș unguresc! Eu am colecția „Munca de partid”. O să mă caute luzării, să vezi!

- Altceva ce aveți?

- Diabet, sunt pe insulină!

- Ați citit „Insulina misterioasă”?

- Eu vînd ziare, eu nu citesc!

- La revedere!

- Nu prea cred! Cînd ajungi acasă, te rog să nu te uiți în oglindă, fiindcă va fi o imagine cu puternic impact emoțional și îți cauzează.

- Trăiască victoria în alegeri!
- Da, măcar cineva să trăiască în țara asta...

Cornel UDREA

Am primit de la fanii noștri

Adrian CUCU - actor la
Teatrul Național
„Lucian Blaga”,
Cluj-Napoca

Florin CONSTANTIN -
fondator și membru
al trupei **DIVERTIS**

Vasile COMAN -
primarul orașului
Vișeu de Sus,
jud. Maramureș

Vasile - un om de bine

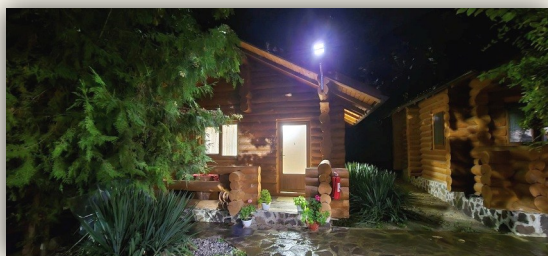

Silvia GRAD - managerul
pensiunii „Potcovaru”,
Vișeu de Sus

Pagina sponsorilor

Căsuțele din Pădure

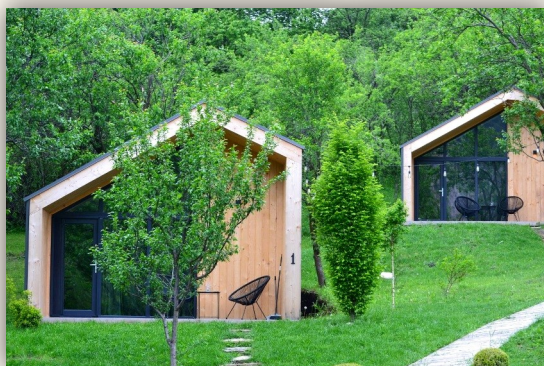
Sat Mierea, str. Codrului, nr. 19, Vernești,
România

Tel. 0747 332 939
Facebook: Căsuțele din Pădure

Ținutul Luanei Glamping Resort

Com. Bozioru, Sat Găvanele, Bozioru,
România

Tel. 0741 012 889
Web: www.tinutulluanei.ro
Email: luanatouravb@gmail.com
Facebook: Ținutul Luanei Glamping Resort

Cuprins

♦ În slujba epigramei! (editorial)	1
♦ Argumente pentru o po(i)etică a epigramei (pe bune), articol de acad. Mihai Cimpoi	3
♦ 35 (1990 - 2025), articol de George Corbu	6
♦ La mulți ani cu voie bună, U.E.R.!, articol de Mihai Sălcuțan	9
♦ Esență de spirit	12
♦ Evocări: In memoriam - Constantin Cristian, articol de Ion Moraru	14
Amintiri despre Mircea Ionescu Quintus, articol de Nicolae Bunduri	15
♦ Fiți pe fază!	16
♦ Noi și Ele	17
♦ ISTORIE LITERARĂ, Despre epigramă - A.D. Xenopol	20
♦ Dureri de cap	22
♦ Fiți pe fază!	24
♦ Aleșii noștri	26
♦ Datu' cu părerea: „Calamburul epigramatic, epigrama o satiră concentrată”, articol de Constantin Tudorache	28
♦ Noi să fim sănătoși	31
♦ Măsura versului - Strategiiile epigramistului, articol de prof. univ. dr. Elis Râpeanu	33
♦ Prietenul de serviciu	36
♦ Cronici	38
♦ Secrete de familie	39
♦ Cronici	41
♦ A-Realul mioritic	43
♦ Aforisme - Mihai Frunză	45
♦ Definiții epigramatice	46
♦ En garde!	48
♦ Un zâmbet pentru eternitate	49
♦ Rezultate la concursuri	51
♦ EpigRebus (4)	58
♦ Recepția lucrărilor	60
♦ Arca lui Noe	68
♦ „La chioșcul cu ziare” de Cornel Udrea	70
♦ Am primit de la fanii noștri	71
♦ Pagina sponsorilor	72

Epigrama

INERTȚIA

Inertția nu-i un viciu,
După mine e constantă:
În concediu, ca-n serviciu,
Iar la treabă, ca-n vacanță.

Ion GRIGORE

CONCEDIU

Am plecat convinși la mare,
Tot așa ca și-n alți ani,
Să ne-ntoarcem arși de soare
Și-am venit pârliti... de bani.

Mihai DANIELESCU

SFÂRȘIT DE CONCEDIU PE LITORAL

Duși de undele marine,
Amândoi gândim nespus:
Ea, la toamna care vine,
Eu, la banii ce s-au dus.

Gheorghe PENCIU

UNUI SERVIL

Saluți pe toți ce-ți ies în cale
Pe plaja de la Techirghiol,
Că nu poți ști precis, matală,
Ce șef se-ascunde sub nămol!

Sorin BEIU

ÎN CONCEDIU

Litoralul mă uimește,
Însă și mai mult îmi place,
Pe nisipul ce sclipește,
O nevastă care tace!

George ZARAFU

UNUI SOȚ PLECAT SINGUR ÎN CONCEDIU

Se întoarce de la mare,
Uniform bronzat de soare;
Raza ultravioletă
Trece și prin verighetă.

Ștefan MARINESCU

